JANUARY 21, 1971 — No. 988
26th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev. J. W. Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

What is there about Christian Education that makes it distinctive ?

Precisely this: it speaks and teaches in the name of Him who is Himself the Truth and promises to send the spirit of truth to those who are in Him, enabling them to speak the truth in love.

There is a difference in educational systems just as there are differences in people. Superficialities aside, the basic difference is found in the contrast between the question of Pilate, What is truth? and the attitudes of the Christians, acknowledging Christ as the Way, the Truth, and the Life.

Somewhere we have all encountered the party hack, the pretender, the quoter of words who neither understood nor comprehended their meaning. Jesus spoke with authority and confused them of whom it could be said that a little learning is a dangerous thing. Although they knew something of religion, they erred because they really didn't know the Scriptures, nor the power of God" (Matthew 22:29).

Today there are in many a supposedly religiously "neutral" classroom those who are the counterparts of the falsely learned of New Testament times. Today's scribes consider it a mark of distinction merely to be pusuing the truth. They might well be described as "ever learning, and never able to come to the knowledge of the truth" (II Timothy 3:7).

These same souls claim to be committed to free inquiry wherever it may lead them, assuming the supreme freedom of the mind and claiming never having been "in bondage under elements of the world," to use the expression of St. Paul (Galatians 4:3).

The Christian school in your community is staffed by dedicated competent teachers who have seen through the myth of autonomous man and have acknowledged their lives, their all, to be in submission to Jesus Christ. Along with fellow Christians in other walks of life they have experienced that freedom as well as truth, peace, and joy are to be found in a restored relationship to God in Jesus Christ. In this context education — Christian education — takes on a relevance which is abiding. This is the vision your Christian school would hold before its pupils. The authoritative word of the Master who rightly taught with authority assures the pupil stability and direction in an uncertain age and confused society. There is the promise that "all things are yours; . . . and ye are Christ's; and Christ is God's." (I Corinthians 3:21-23). These promises enable lives to become genuine and make knowledge of the truth meaningful. This is what Christian education is all about. Isn't this your concern for your children? For more information, contact your local Christian school or the National Union of Christian Schools, Grand Rapids, Michigan.

The Canadian Home Bible League Expands its Ministry

About three years ago the Home Bible League expanded its ministry significantly when it joined forces with the Wycliffe Bible Translators. This latter organization which since 1935 grew from one man to a force of 2500, wants to place the bible into the hands of every tribe, no matter how small, in their own language. That translation work involves much sacrifice and hard work. The League consented a few years ago to print the completed manuscripts of the translators and to make the printed scriptures available to the tribes.

Now the League enters again a new phase in Canada as it joins the Campbell-Reese Evangelistic Association, in reaching the people of Canada for Christ.

This organization has conducted about 250 crusades over the last 10 years, all over Canada and the USA. In 1971, however, they intend to turn to evangelism in depth. Not only will the crusades from here on be carefully prepared, but there will also be intensive follow-up work. Bible study cells will be formed with the help of the participating, evangelical churches, so that the faith of those who newly found Christ will have an opportunity to grow.

The League will provide all the necessary assistance for the formation of these bible study cells. A representative of the League will be in close contact with the churches, will conduct seminars, and make available the study courses written by Rev. John DeVries, and all the necessary scriptures.

At the close of 1970 we know that despite difficulties in the past year, such as mailstrike and unemployment, the Lord nevertheless made the year one of growth for the League. As we look ahead into 1971 it seems that so many doors are open, so many opportunities available that this year will even be more exciting.

BEING KIND TO A WEB-FOOTED FRIEND are pupils of a York Township school. Duck waddles calmly around table like a professional model, even ignoring a friendly pat. Students are studying a dozen animals, supplied by animal control officer George Banton, among them a monkey, lizard, crow, gerbel, rabbit, cats and mice.

"What is a Radical Christian?"

Reflections on "Words of Revolution"
by Tom Skinner (Zondervan)
and other "Radical Words" of Christian thinkers.

There always used to be only three R's to education: Reading, wRiting and aRithmatic. Two new R's, so we are told, presently make up the alphabet of the young: "Revolution" and "Radical." Also the pages of **Calvinist-Contact** have been ringing of alleged "Radicalism" in the learned, bearded young men of the Institute for Reformed Scholarship in Toronto, as they proclaim the claims of a "radical" gospel.

Many people, and I would include myself, feel a definite case of over-exposure as far as these two R-words are concerned. Yet, these words continue to be passionately and indiscriminately employed by all kinds of people, sometimes, it seems, to cash in on their emotional shock effect. Thus the front title page of a new paperback cries in big, bloody red letters: **"Revolution Now,"** by Bill Bright. By turning the book, one discovers on the back cover a picture of Bill Bright, who happens to be not a wild-eyed militant but a neatly trimmed, serene smiling fundamentalistic preacher by the name of Dr. William B. Bright, founder and president of **Campus Crusade for Christ International**.

It was, therefore, with some apprehension that I started to read Tom Skinner's new book **"Words of Revolution."** Basically this book contains the same evangelical "revolutionary" message as Bill Bright presents in his **"Revolution Now"**: "In all human relationships a revolutionary change is necessary. But to be permanent and effective in solving man's problems, it must start at the root source of the infection . . . The real problem is personal, individual . . . YOU can get involved in the "Revolution Now," for it is essentially a personal experience" (from the preface).

Tom Skinner matches this positive, personal appeal with a pervasively negative and pessimistic attitude against the **"system,"** discrediting all the system's mechanisms for building a just society and fighting social evil, such as education, the political process of democracy, legislation, etc. The main thesis is stated in the preface: "God had pronounced judgment on all the systems of men, and that in the midst of all of the revolutions that are going on God has a revolution of His own . . . and it begins through a personal transformation when man recognizes the utter depravity of his own nature and the only possibility of the annihilation of that depravity and the replacement of it with the resurrected life of Jesus Christ . . ." If problems in society are analyzed in this fashion we see that all of them will be reduced to essentially **"people-problems."** And these, indeed, are the only problems that Skinner sees: "If you want to change General Motors, you've got to change the people" (p. 47), "America is a racist society because people are racists', and so, as a general rule, "if you want to change society you must change people" (p. 48).

From a **radical** (that is by reducing all problems to the very **root** source in the human heart, from which all the issues of life are, Prov. 4:23) point of view all Christians must agree with brother Skinner's diagnosis. But I don't think that we should agree with the way this particular, Biblical diagnosis functions in Skinner's social philosophy. To me it seems dangerously close to that conservative opposition to civil rights legislation in the U.S. on the ground that "government cannot legislate morality, but it is only for God to change the human heart."

It is true that Scripture does not invest such radicalizing power of changing hearts in government, yet it plainly states that all governing authorities are appointed by God and that he who yields that authority over us "is God's servant for your good" (Rom. 13). What these days so often is derided as "the system" is the limited yet necessary task of government in providing the framework in which justice and freedom can be pursued, and evil can be restrained. "But the 'system' is very inadequate in doing this, Skinner would say, and now that I have experienced the radical impact of regeneration I have grown tired of all the claims of what the 'system' can do, or, for that matter, what so-called revolutionaries and militants cry about 'changing the system', because all you are going to get is but another human 'system'. Only God's system will do, and in order to get that system you have to be personally changed into a new creation."

From our Reformed quarters one specific objection would be that Skinner, rather than being too radical, is not quite radical enough. In the recent A.A.C.S. publication, **"Out of Concern for the Church,"** the point is constantly made that what we need in North America is not just more souls for Christ. No, we are told, there are lots of Christian people around in North America, forty-five million of them. We have a problem exactly because we have limited the gospel too much to the merely personal level. We have to see that the gospel is the good news that Christ has come to deliver all of life, and so as truly radical Christians we have to bring the "system" under the rule of Christ. The problem is that the Christians we **do** have all too often do not see the radical significance of the gospel. To quote Dr. Hart: "If forty-million believers really **believed**, we would have a lot of mustard seed. All we have now is a lot of mustard to make the North American hotdog more palatable. The little bit of radical action stemming from true Gospel faith does not even stir the church, let alone the world" (p. 33).

To bring out more concretely the difference between Skinner's "radical" position and what the A.A.C.S. publication calls truly "radical" we could look at **General Motors** which seems mainly motivated by profit making rather than by the interest of the consumer in having a good and safe car to drive and clean air to breathe. Skinner's position is simply: "If you want to change General Motors, you've got to change the people." Mr. John A. Olthuis in his contribution to the A.A.C.S. publication lets us in on his "dream" of walking along the streets of Ottawa at a time when the Kingdom of God has come to expression in the system of North American society: "I hurry to make the green light at the corner, and just miss being struck by a five-year-old shining Chevrolet. That reminds me. I've still not read the book which records how **General Motors** finally decided, through the work of Christian engineers, to make cars rather than money" (p. 21). According to this dream that expresses Olthuis' radical vision, what really has to change General Motors is not simply soul-saving of the Board of Directors of General Motors but the presentation of the gospel in redeeming the area of engineering. Somehow the Kingdom of God comes to visible expression and persuades even those that not necessarily have become **personally** (Skinner) citizens of that Kingdom. What else to make of yet another episode in Olthuis' dream: **"Time's banner catches my eye. It reads: 'U.S. to follow Christian economic policy.'** The article reports that the U.S. government endorses the approach to economic and fiscal policy developed by a christian social, economic and political research team as the

(Continued on page 2)

What is a radical Christian?

(Continued from page 1)

only possible way of stabilizing the chaotic U.S. economy" (p. 20).

This "radical" position too is discounted by other Christian thinkers as a misunderstanding of **how "radical" the gospel really is.** What would be pointed out is that in Christ's teaching of the Kingdom of God the "mustard seed" is mentioned exactly to point to the hidden and secret nature of the Kingdom in our present dispensation before Christ's Return, rather than Christians getting together to pool their mustard seed resources to make the Kingdom visible. That Christ said that His Kingdom is not of this world; that the Kingdom "is not coming with signs to be observed; nor will they say, 'Lo, here it is!' or 'there!'" The gospel is radical in the sense that it is completely God's work in Christ, working in His own sovereign way. That, therefore, Christ can never be incorporated into our system: be it the Constantinian "Corpus Christianum" imperialism, American patriotism or capitalism, the Roman Catholic Church claim of supremacy over the State, liberal "Social Gospel" programs, or even (that's how radical it is to be) a Kuyperian or Dooyeweerdian "Pro Rege" organized Christianity. Just as much as sheer numbers of Christians don't succeed in making the Kingdom visible, as Hart notices, so, as others point out, have also all kinds of Christian programs for social and political action eventually come to nought. And, as these latter protagonists hasten to add, rather than lamenting the failure of these "Kingdom endeavours" we have to see the glory of Christ the King who continually asserts His Kingship in radical distinction from what we have made visible in our world programs. So Dr. G. C. Van Niftrik states: "There is no guarantee whatsoever, that whenever our insights and 'our people' are in power, that then Christ and His Gospel are in power . . . One must have a curious (merkwaardig) concept of sin and sanctification and regeneration to defend in theoretical and practical terms this identification between Christ's rule and the rule of 'our people', principles, insights and views" (Kleine Dogmatiek, fifth ed., p. 163).

What is a radical Christian? We see that the word "radical" is freely used for different positions. The Biblical concept of the Kingdom of God is so profound that none of the interpretations as given in this present article should be independently pursued and absolutized. It seems preposterous to entrench ourselves inextricably into one fortress called "radical," opening fire upon all others on the Christian battlefield for not being sufficiently radical as we honestly think ourselves to be. There is but One who can judge our radical commitment, and that is the One who searches the **radix**, the root of our being, our heart. When that heart trembles in holy fear before our Lord God, and when our eyes behold the visible expression of God's heart, Jesus Christ, we see the Kingdom. That is the secret of the Kingdom of God, the thrill of praying through the Spirit: "Thy Kingdom come, Thy will be done, On earth as it is in heaven." Then the Kingdom becomes visible in this "secret" way. As Helmut Thielicke said in a sermon on The Lord's Prayer: ". . . the mystery of the Kingdom of God can never be recognized from the outside, by a disinterested spectator, but only from within, by entering into it, in other words, by looking into the eyes of Jesus Christ. That is to say, in the Kingdom of God everything is a matter of perspective; everything depends on where you stand. If you stand at the wrong place, you see absolutely nothing. On the other hand, if you stand at the right place, then even children, fools, and the despised of this world can see the great mysteries of the Kingdom of God" (**"Our Heavenly Father,"** Harper & Row, p. 152).

Peter L. VanKatwijk.

MORE SUBSCRIBERS

is a must for the expansion of our paper.

Would you lend us a helping hand?

OTTAWA REPORT

IMMIGRATION POLICY CRITICIZED

by Norman Campbell

Parliamentary Press Gallery.

(Canadian Scene) — Canada's immigration policy is in a state of flux. No one knows what changes lies ahead. In normal times, the Sedgewick Report recommending reduction of the facilities for making available to visitors the status of landed immigrant would have set off a fresh debate on immigration policy. But the Government, the official Opposition, and other parties were silent. It had been expected that Prime Minister Trudeau might have at least mentioned immigration policy in his speech to the Liberal policy meeting. He uttered not a word. Nor did the Progressive Conservative leader, the Hon. Robert Stanfield have anything to say in speeches delivered in Ontario and Manitoba during the same weekend as the Liberal policy meeting.

Stanfield speaks of "the rumblings from the bread lines that are daily growing longer." He uses the word 'crisis' in reference to the situation. Mr. Trudeau, referring to government operations, usually says: "When crisis has arisen, reaction has been prompt and decisive."

The unemployment situation now shaping itself is unlike earlier ones. Almost half of the unemployed are under 25, many well-educated, thousands with secondary school diplomas, hundreds with university degrees. The pressure is growing on the Government, not only from the Opposition but from within its own caucus, for a budgetary statement before the year end which would provide incentives for investment to create jobs. Even government supporters concede that the uncertainty surrounding what is finally going on the statute books as a result of the White Paper on Tax Reform is having an inhibiting effect on investment capital. The slowdown in capital investmentment — a slowdown in that it is now known that 1970 investment in the industrial sector has been well below announced intentions — is bound to reflect itself in approaching the immigration policy.

The Minister of Finance, the Hon. Edgar Benson, says that there are limited opportunities for productivity improvements in the service industries, which are such important employers in Canada and attract so many newcomers. The Benson speech forecast a change in emphasis. If Canadians expect to realize the higher incomes they want in the next few decades, they must look primarily to the manufacturing sector, he said. The Department of Labour has been pointing out the fall in demand for unskilled, or untrained labour in the manufacturing industries. These two things could well forecast a higher skill qualification — and that chiefly for the manufacturing sector — for immigrants in Canada.

After the release of the Sedgewick Report, which noted that the point system is pure chance in marginal cases, Margaret Butler, of Ottawa, a language expert with a keen interest in immigration problems wrote: "Formal education is much overemphasized, without considering that many or most of these diplomas will not be recognized in Canada, resulting in frustration for the immigrant, who must resign himself to washing dishes in a restaurant, while those who would be content to do this cannot come to Canada because they have not enough education. We too often make the mistake of confusing education and intelligence. There is absolutely nothing in the point system permitting the assessment of natural ability which is often more precious than book-learning."

Consumer Credit*

(II)

BUYING ON CREDIT

While the opportunity to use credit to advance personal and family standards of living is an advantage to Canadian consumers, it carries with it many responsibilities and certain disadvantages.

Advantages

The consumer obtains **immediate use** of the goods or services needed. He enjoys certain **conveniences** since it is obviously easier to spread payments over a period of time.

But in spite of the advantages, consumer credit must be used wisely.

Pitfalls

Perhaps the most dangerous pitfall in consumer credit is the mistaken belief that credit is an increase in total income. If this is compounded by a desire to "keep up with the Joneses", income may be over-committed to credit payments. In such a case any unexpected reduction of income caused, for example, by a period of illness, could be disastrous. The resulting tensions could contribute to family breakdown and even mental illness.

In 1964 a Joint Committee of the Senate and House of Commons was formed to examine consumer credit. It found that many problem areas involved borrowers of modest means who had made imprudent purchases.

Consumers also frequently overlook the fact that consumer credit is expensive and may increase the price of the goods or services by anything from **ten to 30** percent, and even more.

Some conditions often found in credit contracts can pose severe problems to consumers. Most important of these are (a) clauses which exclude any **responsibility** for the fitness or quality of goods or services supplied, and (b) "cut-off" clauses and promissory notes.

"Cut-off" clauses attempt to give the assignee (usually a finance company) **the right to collect** the money but to excuse him from any responsibility **which the** seller may have for condition or performance of the **goods or services** purchased.

A promissory note is a promise, in writing, to pay on demand or at a fixed or determinable future time a certain sum of money to a specified person or to the bearer. There must be no condition in the promise to pay. Under the law concerning bills of exchange and promissory notes, the person to whom the note is endorsed, often a sales finance company, normally becomes a "holder in due course". A holder in due course can enforce payment of the note even though the purchaser may have valid complaints against the seller concerning the goods or services purchased.

Consolidation of debts and refinancing can be an expensive practice. Although it may provide a certain amount of relief for some Canadians, it can result in high costs and extended duration of payments. Studies have shown that on the average, such borrowers remain on the lender's books for seven years.

On June 26, 1970, Royal Assent was given to a bill to amend the Bills of Exchange Act which changes in an important way the character of promissory notes given in connection with consumer purchases. The amendment provides that such promissory notes (or bills of exchange) must be prominently and legibly marked on their face with the words "consumer purchase". The most significant aspect of the amendment is that the collection rights of any holder of a promissory note so marked are subject to any defences or rights of set-off that the purchaser would have had in a claim by the seller. This means that holders of consumer notes such as sales finance companies will no longer be able to rely on the status of a holder in due course and insulate themselves from disputes between the purchaser and

(To be continued.)

---

* Reprint of the booklet "Consumer Credit", published by the Department of consumer and corporate affairs. Free copies can be obtained from this Department, Canadian Building, 219 Laurier Ave. West, Ottawa 4, Ont.

THE SYCAMORE TREE

Zacheus, son, come down that tree!
Today, your house salvation see.
And down the sycamore he came,
loaded with sin, and full of shame.

Despised by men, of stature small,
The tree he used to hide it all.
His sinstained soul in great dispair
He hid from scorn eyes everywhere.

In sin he fell so shameful deep,
The road to righteousness so steep!
O, son of David, if I could see
Your face, in faith, to set me free!

Zacheus, son, come down that tree
Not like these people, I do see
Your sore-filled heart, your frightful fears,
I counted all those secret tears.

And, I, someday, will on a tree
not hidden, but most publicly
Forsook by God, despised by men
Blot out your debts, die for your sin.

Twofold I will repay, o Lord,
And what was wrong in life restored.
By grace a sinner turns around
By grace life's journey heavenbound.

The sycamores they still do grow.
God in His mercy likes to show
What He has done for you, for me.
Are we still using such a tree?

We, like Zacheus, all are small
Much aid we need, do we not all
Depend on guidance from above
The inspiration of His love?

The Word of God, the tallest tree
By climbing it, we learn to see
The depth of sin, the height of love
The Father, Son and Heavenly Dove.

Grant me a better view, o Lord,
Through closer contact with Your Word.
Equipped, well trained, that I may be
A faithful servant, Lord, for Thee.

D. Nanninga
Willowdale, November 1970

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Opposite
6. —— mial
11. Degrade
12. Medicinal plants
13. Tuxedo: slang (3 wds.)
15. Williams
16. Fall behind
17. Ballad
18. Frost-covered
20. Partial refund
23. Thought
27. Sardonic literary style
28. Long-legged bird
29. Slam
30. Slightly
31. One of the Brontes.
33. Donkey
36. Wrath
37. Vitality
40. Pleasures of life (3 wds.)
43. Sluggish
44. Malediction
45. Noted librarian
46. Matriculate

DOWN
1. Beyond
2. Hautboy
3. Praise
4. Snake
5. True state of affairs
6. Margaret's other name
7. Landon
8. Drudgery
9. Butte's relative
10. Quite pale.
14. Appellation
18. Scope
19. Simple song
20. Tease
21. Memory-filled years
22. "C'est Si ——"
24. Telegraphic dot
25. Building extension
26. Devoured
28. Suppress
30. 100 centesimi
32. Indistinct
33. Sour
34. Sensible
35. Swerve
37. Separate
38. Different
39. Equal
41. Before
42. Press for payment

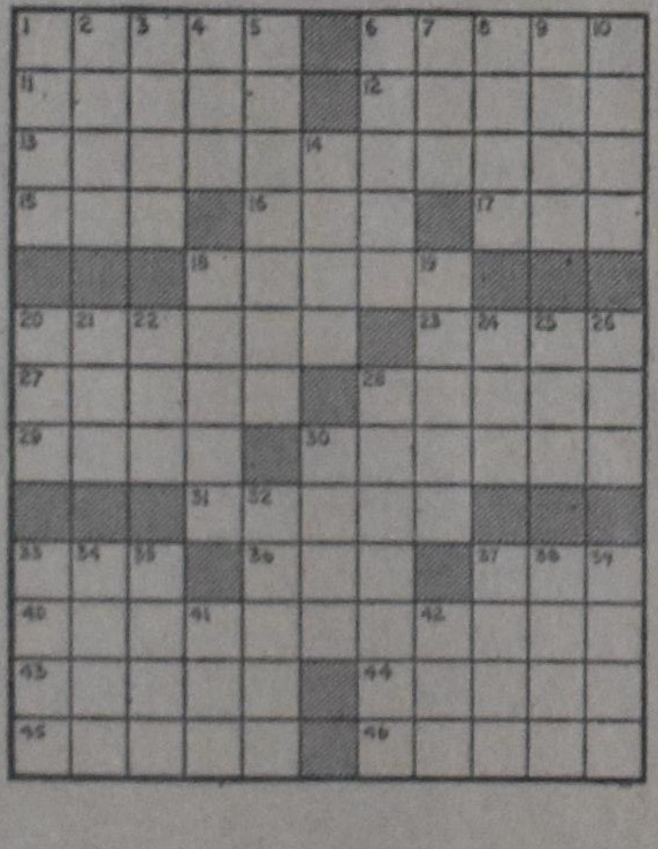

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

The Next Issues of Calvinist-Contact

will be DATED	will be MAILED	Closing time for ADVERTISEMENTS
January 28	January 22	January 20 noon
February 4	January 29	January 27 noon
February 11	February 5	February 3 noon
February 18	February 12	February 10 noon

CALVINIST - CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 (area code 416)

Editorial Council: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Koolstra, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $6.00	Can. $11.50
United States	U.S. $6.00	U.S. $11.50
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be re-printed without permisson of the publisher.

WAS MUZIEK EN ZANG ER NIET . . .

"'t Leven had geen waarde," zongen we er dan met animo achteraan. Het zijn de twee enige regels die ik van dit schone lied onthouden heb. Laat ik daar maar niet over treuren, want goed beschouwd vertolkte het onzin. Graag en volmondig geef ik toe dat zonder een vrolijk melodietje het leven veel van z'n glans zou verliezen, maar dat het waardeloos zou worden, nee, dat weten wij als christenen wel beter. We mogen er God voor danken dat Hij in Zijn goedheid er ons leven mee heeft willen verrijken.

Van oudsher hebben muziek en zang een belangrijke rol in het mensenleven gespeeld. Op de lagere school leerden we: Jabal maakte tenten, Jubal maakte muziekinstrumenten. (Een Tubal-Kain was de eerste smid, dreunden we er dan nog achteraan. Dat doet hier nu niet terzake, toch vloeide 't zomaar uit m'n pen en bewijst dus dat al dat uit het hoofd leren van de vroegere onderwijsmethode blijkbaar toch niet zo inefficiënt was als men ons tegenwoordig wel wil doen geloven!)

Bepalen we ons echter weer bij ons oorspronkelijk onderwerp. Ik zou het ook minder plechtig kunnen zeggen: laten we weer achter de muziek aangaan!

Goede muziek is in staat om het beste in een mens naar boven te halen. Wie is er die onberoerd naar Handel's "Messiah" luisteren kan? Die geen nieuwe veerkracht voelt bij pittige marsmuziek? We hoeven geen psychologie te studeren om te weten dat muziek kalmerend kan werken. De obstinate, stampvoetende koning Saul die onder het liefelijke tokkelen van David's harp weer rustig en beheerst werd, is er een klassiek voorbeeld van. Om nog even bij de Bijbel te blijven, zingen in reien was in Israel een geliefd onderdeel van de Tempeldienst, dat blijkt wel als we de Psalmen lezen. De overwinning op Jericho werd met trompetgeschal aangekondigd en cimbaal en citer waren populaire instrumenten als er iets te vieren viel.

Zacharias, Maria en Simeon hebben hun verwondering en dankbaarheid al zingende tot uitdrukking gebracht en in Jezus' dagen speelden de kinderen op het dorpsplein op de fluit. Misschien haalden ze wel les bij de Levieten!

Muziek spreekt een universele taal die elke tong en natie kan verstaan. Vreugde en verdriet, aanbidding en extase kunnen er een uitweg in vinden. We kennen de Bruidsmars, de Dodenmars, The Last Post en de Reveille.

Helaas, zoals met alles wat op zichzelf mooi en goed is, heeft de duivel ook hier gretig z'n klauwen naar uitgestrekt. We kennen daardoor ook maar al te goed een verworden, decadent soort muziek. Dronken gelal van mensen die zich hebben laten gaan, een rythme dat verkeerde hartstochten wekt of het zingen dat ontaardt in een hees gefluister zijn daarvan wel enkele voorbeelden. Al zijn deze ontwrichte vormen van muziek ook weer niet altijd ze gemakkelijk te herkennen. Onze kinderen kunnen in vervoering raken over een bepaalde cadans, een melodie en soms delen wij hun enthousiasme zelfs. Maar als we dan eens even de moeite nemen om naar de woorden te luisteren, worden we wit om de neus als we bedenken dat we die rommel zelf als verjaardagscadeau in huis gehaald hebben en er nog zes dollar voor betaalden ook! Vraag dan eerst maar om Salomo's wijsheid voordat je verdere stappen onderneemt!

Het heeft geen zin onszelf te beklagen en te verzuchten dat onze ouders het vroeger in dit opzicht veel gemakkelijker hadden omdat ze konden volstaan met het verbieden van een straatliedje, of met een draai om onze oren als we meedeinden op de driekwartsmaat. Bovendien, in veel gevallen is het wel terdege duidelijk wat ons te doen staat. Er is een muziek die niet méér is dan een cacaphonie van geluiden, met een rythme dat opzweept, OF verdovend werkt. En als je dan een groep teen-agers zich tot een zekere hysterie ziet opwerken, of hen als lappenpoppen zonder gewrichten ziet meeflappen op de "maat", met die ellendige, glazige blik in hun ogen, dan weet je wel zeker dat zonder ZULKE muziek het leven beslist meer waarde zou hebben. In zo'n geval is er dunkt me geen probleem. UIT die radio, die recordplayer. Hoezeer de pedagogische inzichten ook veranderd mogen zijn, in zulke gevallen heb ik een rotsvast geloof in een beslist ouderlijk optreden dat geen enkele twijfel aan de bedoeling daarvan laat bestaan.

De jongelui van nu weten trouwens niet hoe rijk ze zijn. Het is waar, ze kunnen zich in de eerste plaats al haast niet voorstellen dat wij ook jong geweest zijn. Als je ze dan nog vertelt dat we het zonder draagbare radio's, tape-cassettes, recordplayers, gitaars en drumsets moesten doen, dat er hooguit een orgel in de huiskamer stond, kijken ze je helemaal meewarig aan. Dus houd ik het maar vóór me dat Rock 'n Roll in dat verre verleden nog niet bestond en dat wij, in onze kringen althans, van Jazz nauwelijks notie hadden. 't Heb er nu eenmaal geen behoefte aan om het voorwerp van laatdunkende blikken of een hysterische lachbui te zijn . . . .

Ze moesten het eens weten hoe wij toch aan onze trekken kwamen. Wat weten zij van een slagersjongen, fluitend op z'n fiets? 't Bracht een vrolijke noot in een saaie straat. Wat weten zij van het draaioorgel dat eens per week, op Donderdagmorgen, het hele dorp van arbeidsvitaminen voorzag?

Hoe zouden ze het weten dat hun moeder als klein meisje wegdroomde in school als er vanuit een andere klas een tweestemmig gezongen wiegelied tot de eigen saaie leesles doordrong? Hoe ze met bungelende benen bij de buren op het hekje zal als daar 's Zondagsavonds na het eten door de open ramen een gratis concert gegeven werd? Die buren waren gezegend met een groot, muzikaal gezin EN met een orgel. Een programma had ze niet nodig, Johannes de Heer werd systematisch doorgewerkt en ze luisterde verrukt.

En als ze 't wisten, zouden ze 't dan begrijpen dat die moeder, toen ze al drie kinderen had, op Woensdagavond (als ze alleen thuis was), in de keuken op het aanrecht zat en naar de repetitie van het Fanfarecorps in het nabije verenigingsgebouw luisterde?! Ach, wat weten ze tenslotte van een Fanfarecorps af?

Maar waarom zou ik hun hun onbegrip verwijten? Zelf heb ik moeite genoeg gehad om het niet uit te proesten bij het trouwportret van mijn ouders en om het me in te denken dat zij, met griffeldoos en lei onder hun arm geklemd, naar de eerste klassen van de lagere school gingen!

In ons huis kan het nu gebeuren dat op één en hetzelfde moment iemand toonladders verhaspelt op de piano, een ander de afwas doet met de transistor-radio als bemoedigend gezelschap, een derde het uitgalmt in bad, een vierde een nieuwe grammofoonplaat voor de 25ste keer in twee dagen beluistert terwijl ergens op een slaapkamer er nog een verwoede poging doet om met z'n gitaar toch maar een BEETJE op Johnny Cash te lijken. Dat moeder zich dan terugtrekt in de verste hoek van het huis om een van haar "stukkies" te schrijven, wordt met een toegeeflijk lachje geconstateerd en aanvaard. Het tegenovergestelde, concentratie zonder al dit geluid, zou voor hun een moeilijke opgave zijn.

Als het dan, later op de avond, geleidelijk aan stiller wordt in huis, is het mijn beurt. Het bezit van een recordplayer beschouw ik nog steeds als een weelde.

Een druk op een paar knoppen vervult de kamer met tonen van de mooiste oude pijporgels, door meesterhanden bespeeld. Ik ben weer in de kerk van het dorp waar ik opgroeide. De late namiddagzon zet door de glas-in-lood ramen alles in een zachte gloed. Het gemurmel onder de kerkgangers is verstomd. Een laatkomer haast zich op stille voeten naar zijn plaats. De dominee en de kerkeraadsleden toeven nog. Niemand die het merkt. De Gods-dienstoefening is al begonnen. De begaafde organist is de voorganger en doet ons inkeren tot het eigen onrustige hart om ons dan te verrassen met een adembenemende vlucht naar omhoog, de hemel tegemoet. Onderweg glijdt de onrust als onnodige ballast van ons af . . . .

De plaat is afgelopen. Met een klikje trekt de arm waar de naald zich in verbergt, terug. 'k Heb even moeite mijn eigen huiskamer te herkennen. De kale plek in het kleed en de kras op het boekenkastje later er geen twijfel over bestaan waar ik me bevind. Het is moeilijk me in te denken dat ik me er vaak aan erger. Het is moeilijk me ook maar ergens over op te winden, alle zorgen lijken ongelooflijk klein en onbelangrijk. Is het dan toch waar, wat we vroeger zongen? Ik weet wel beter. Maar dat er later, in de eeuwigheid, een groot deel van onze "tijd" met muziek en gezang gevuld zal worden, stemt me dankbaar en komt me erg aanlokkelijk voor. Vooral als ik me bedenk dat dat, waarvan ik net genoten heb, nog maar een schichtige blik door een open hemelvenster was . . . .

Linda.

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

SALEM CHRISTIAN SANITORIUM ASSOCIATION INC.

The Board of Trustees of Salem met on Saturday, November 21, 1970, in Stoney Creek, Ontario.

A warm welcome was extended by the president, especially to Mr. W. E. Bickford, the director of the Salem Christian Counselling Clinic.

The Salem Christian Counselling Clinic was opened at the end of October, 1970, in Rexdale, Ontario. The tastefully decorated office at 900 Albion Road is located just north of the McDonald-Cartier Freeway and out-of-town patients are advised to get off the freeway and go north on Islington Avenue or Weston Road to Albion Road.

We were pleased to learn from the secretary that a great deal of mail had been received from the members of the association since our last board meeting. The correspondence was indicative of the membership's interest and support for the work of Salem.

A letter of appreciation was received from Dr. Helen Rogers for her appointment by the Board as an honorary member. Most of you will remember that Dr. Rogers used to commute from New York to offer her service gratuitously to Salem. Dr. Rogers extended her best wishes for the work of Salem. The interest and enthusiasm for Salem shown by this sincere Christian lady has been a great encouragement for the Board.

The Board was very pleased that Mr. Bickford could also attend the meeting. The Board has been active for a considerable length of time preparing and planning the services Salem now offers. Mr. Bickford's presence and contribution in the discussion gave our meeting a deeper meaning and the members a keener awareness of the urgency of Salem's task. Our director also sought out the Board's advice on the fee structure of Salem. As you know, Salem has a set fee schedule and one which gives preferential treatment to Salem members. The Board took the position that, although the fees charged are necessary for the continued operation of Salem, financial hardship should be no barrier to any person, since various avenues of assistance are available. It is the Board's sincere wish that those in need of Salem's services will not be discouraged from seeking out its services for want of financial means.

The Board.

CRITIEK OP DE KERK

Het boekje "Out of concern for the church" heeft opnieuw de vraag doen rijzen hoe we moeten staan tegenover critiek op de kerk. Er zijn er velen, die de critiek op de kerk, die in dit boekje domineert, veroordelen. Het doet hun leed als er zo over de kerk gehandeld wordt. Men spreekt dan over de kerk als "onze Moeder" en in die benaming ligt de suggestie, dat het kinderen niet past hun moeder zo fel te becritiseren. Dit alles accentueert de vraag: hoe moeten we staan tegenover critiek op de kerk.

Ik zou over die vraag in het algemeen iets willen schrijven. Dat wil zeggen, dat ik nu laat rusten de speciale critiek, die in genoemd boekje gegeven wordt en ook de wijze, waarop dit daarin geschiedt. Daarover wil ik wel graag schrijven in een ander artikel. Maar nu alleen de vraag: Hoe moet onze houding zijn ten aanzien van critiek op de kerk?

Nu wil ik eerst iets zeggen over dat dikwijls gebruikte beeld van de kerk als onze "moeder". Dat mag een uitdrukking zijn, die Calvijn heeft gebruikt, deze uitdrukking is niet gegrond op de Bijbel. In Galaten 4:26 wordt er wel in verband met de kerk over onze "moeder" gesproken, maar dan wordt het **hemelse** Jeruzalem of het Jeruzalem, dat **boven** is, onze moeder genoemd. We moeten inderdaad van "boven" door de Geest (weder)geboren worden om een levend lid van de kerk te zijn. Daarom is het Jeruzalem dat "boven" is terecht onze "moeder". Dat het aardse instituut van de kerk onze moeder is, staat hier niet. Dit is dan ook geen schriftuurlijke, maar een puur menselijke wijze van spreken.

Daar komt nog iets bij. Als we dan toch die uitdrukking willen gebruiken, moeten we goed begrijpen, dat wij zelf die "moeder" zijn. De kerk bestaat uit haar leden. Je kunt niet over het instituut van de kerk als "moeder" spreken in een abstracte zin. Het is niet zo, dat de kerk als "moeder" een louter begrip is en dat er alleen maar kinderen zijn. Als de kerk "moeder" is, dan zijn wij vandaag die moeder zèlf. En dan is het eerste wat ik zou willen onderstrepen dit: Het is erg gezond als moeders doen aan zelfcritiek. Goede moeders, tere moeders, moeders, die echt moeder willen zijn, doen heel veel aan zelfcritiek. Moeders, die niet aan zelfcritiek doen zijn gewoonlijk niet de beste moeders.

Ik ga echter liever voorbij aan die menselijke wijze van zeggen, dat het aardse instituut van de kerk onze "moeder" is. Deze uitdrukking wordt m.i. te veel misbruikt. Ik zou de vraag hoe wij moeten staan tegenover critiek op de kerk van een andere zijde willen benaderen. We moeten ons eens afvragen welk beeld de kerk vertoont in de geschiedenis van Gods bijzondere openbaring, zoals die ons in de Bijbel wordt verteld. Hoe zag de kerk eruit in het Oude en Nieuwe Testament. Vertoonde die een beeld, dat boven critiek verheven was? Het antwoord is: allerminst! De geschiedenis van de kerk in de Bijbel vertoont in het algemeen een treurig miserabel beeld. Laten we eens even met grote passen de Bijbel doorgaan. De houding van de O.T. kerk in de geschiedenis van het volk Israel was niet erg rooskleurig. In de woestijn was Gods volk doorgaans een ongehoorzaam volk, altijd geneigd om tegen de Here op te staan en van de Here af te wijken. God zegt over deze periode: "Veertig jaar heb ik Mij geërgerd aan dit geslacht" (Psalm 95:10). Na de woestijnreis in het land Kanaan gedurende de Richterentijd ging het al niet beter. Telkens moesten nieuwe richters het volk terug roepen tot gehoorzaamheid. De lange periode van de Koningen laat een nog droever beeld zien. Afgodendienst domineerde. De kerk was in verval. Het eindigde met de ballingschap. En na de ballingschap was het weer hetzelfde liedje. We moeten de rede van Stephanus in Handelingen lezen om het beeld van de kerk in het Oude Testament te verstaan. Lees die rede en denk dan nog eens na over het woordje critiek.

En let dan verder op de officiële kerk in de dagen van de Here Jezus. Jezus zei: "Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt, en stenigt wie tot U gezonden zijn, hoe dijkwijls heb ik Uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels, maar gij hebt niet gewild". Het is de kerk geweest, die onze Heiland heeft gekruisigd. En dan verder. Is het beeld van de N.T. kerk in de brieven van Paulus zo florissant? En wat moeten we zeggen van de kerk als we de brieven aan de Klein Aziatische gemeenten lezen? In het algemeen was het een droeve zaak met de kerk in de Bijbel.

Wat in de geschiedenis van Gods openbaring de kerk tot kerk maakt is niet haar eigen houding, niet haar eigen gehoorzaamheid, maar enkel en alleen de eindeloze lankmoedigheid, de genade en de trouw Gods. God is het die de kerk in stand houdt ondanks haar onnoemelijk grote gebreken en tekortkomingen. Nooit die kerk zelf. Wij zeggen: Had Israel maar meer gedaan aan zelfcritiek. Hadden die Klein Aziatische gemeenten maar meer geleefd naar het Woord des Heren.

En nu stel ik deze vraag: Is de kerk van vandaag beter? Had de kerk alleen gedurende de tijd van Gods bijzondere openbaring zulk een treurig rapport?

Ik denk, dat er niemand zal zijn, die durft zeggen, dat de kerk van vandaag beter is, dat die niet op een dwaalspoor gaat, dat die niet lauw in liefde is, dat die niet haar taak verzaakt. Ik spreek in het algemeen. Het zou zeer onrealistisch zijn te zeggen, dat de kerk nu getrouwer is dan de kerk in de dagen van Mozes, van Christus, van Paulus. Het zijn dezelfde soort zondige mensen, die de kerk vormen van toen en van nu.

Daarom is zelfcritiek noodzakelijk. Daarom moeten we, als er critiek op de kerk geleverd wordt, niet beginnen met verontwaardigd te zijn. Dat is een zelfgenoegzame houding. We moeten beginnen met te vragen: Is er in de geopperde critiek iets dat waar is, wijst die critiek gebreken in het kerkelijk leven aan, die we eerlijk moeten erkennen? Dat is onze eerste roeping. Dat is altijd onze eerste roeping wanneer we becritiseerd worden. Dat is het zelfonderzoek waartoe we verplicht zijn.

Ik gebruikte het woord zelfgenoegzaamheid. Dat is een van de zonden waaraan de kerk zich vaak schuldig maakt. Die zonde duikt telkens weer op ook in de strijd van kerkelijke groepen tegenover elkaar. Zelfs in de handhaving van allerlei principes, hetzij ze op de Schrift gegrond zijn, hetzij ze door de traditie gevormd zijn, kan zo heel veel zelfgenoegzaamheid schuilen. Er is maar één schrede tussen beginselvastheid en zelfgenoegzaamheid. Maar het meest zelfgenoegzaam worden we als we ons willen verdedigen tegenover pijnlijke critiek.

Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat elke critiek op de kerk gepast is. Critici, die de kerk onder de loupe nemen, moeten voor alles bedenken, dat ze zichzelf becritiseren. Een criticus mag nooit doen alsof hij er zelf niet bij hoort. En verder, critiek op de kerk moet door liefde gedragen zijn. Wie de kerk liefheeft vergoelijkt niet, maar zegt de dingen wel op zulk een manier, dat de liefde voor de kerk uit zijn woorden blijkt.

Met dit al is het echter wel duidelijk, dat critiek op de kerk niet alleen gewenst, maar noodzakelijk is. Ook het boekje "Out of concern for the church" moet ons eerst doen vragen: Wat is er van waar? Waarin moeten we onszelf onderzoeken en corrigeren?

Over de inhoud van de critiek in dit boekje en over de wijze, waarop die critiek geleverd wordt schrijven we een volgende keer.

H. Van Andel.

Burnaby, B.C.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

SEEDS - ZADEN

For your safety most of our seeds are not treated.

HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, BRUSS. WITLOF, ANDIJVIE, POSTELEIN, WORTELEN ENZ. ENZ.

Tevens: BLOEMBOLLEN, VRUCHTBOMEN, AARDBEIENPLANTEN, HEESTERS, VASTE PLANTEN, KAMERPLANTEN ETC. ETC.

ASK FOR OUR FREE CATALOGUE IN FULL COLOUR. Gardening is the most inexpensive hobby you can think of and the best for your health. Keep fit and start your own garden. It saves you money also.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIES CORNERS, between Bullocks and Peter's Corners, 4 miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.

Open: Daily from 9 a.m. till 9 p.m., Saturdays 9 till 6, closed on Sundays.

Phone: 628-6641 Dundas.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

ALS U C.C. WAARDEERT — ***help ons dan door het aanbrengen van één of meer nieuwe abonnees!***

We belonen Uw medewerking gaarne met een premieboekje.

Vreemdelingen

Wat het is een vreemdeling te zijn in een vreemd land, daar weten we allemaal wel iets van. Het was waarlijk niet zo'n prettige beleving toen wij ons hier vestigden in dit grote wijde land als immigranten. Overgezet uit een bekende omgeving van ons oude vaderland naar een land waar wij de gewoonten niet kenden en de taal niet verstonden, dat was een heel ding, vooral voor de vaders en de moeders die al wat ouder waren. Wat hebben ze een groot offer moeten brengen om met hun kinderen hier een nieuw bestaan te vinden. Er was ook veel teleurstelling in. Het gaat in het leven altijd een beetje anders dan de voorstelling die wij ons zelf hebben gemaakt.

Nu is het niet de bedoeling om op al de immigrantenperikelen in te gaan, die de meesten van ons wel geheel te boven zijn gekomen, maar wel willen wij even die herinnering oproepen van het vreemdeling zijn. Ik weet van een immigrant die op de voorgevel van zijn huis "Gerzom" geschilderd heeft, wat betekent vreemdeling in een vreemd land. Nu, in die zin zijn we gelukkig geen vreemdeling meer. We zijn nu thuis geraakt hier en we hebben ons een naam en een plaats verworven. We hebben hier onze kinderen zien opgroeien en velen van ons zijn al grootouders. Met still dankbaarheid in ons hart hebben we in de kerk toegezien hoe de Here onze God de trouw van Zijn verbond wilde bevestigen als onze zonen en dochters met hun kind bij het doopvont stonden.

Ja, er waren ook tranen; er was ook moeite en verdriet. En wij denken aan hen die in 't vergleden jaar gestaan hebben bij gedolven graven. Mannen die vereenzaamd zijn omdat ze hun vrouw hebben verloren en vrouwen die de beschermende arm van hun man moesten missen.

En er is nog zoveel ander leed en verdriet, waarbij we niet alleen aan ouderen behoeven te denken. Er zijn mannen en vaders die naar hun leeftijd nog in de kracht van hun leven zijn, maar wier gezondheid gebroken is. Vaders en moeders die o zo graag hun gezin willen verzorgen, maar die zelf verzorgd moeten word.

Daarom laten wij, als wij ondanks ons ouder worden toch nog de zegen mogen genieten, deze gave dankbaar bezitten.

Maar ondanks alles worden wij als gelovigen opgeroepen als vreemdelingen hier op deze aarde te vertoeven. Als mensen die weten dat zij op reis zijn naar een beter Vaderland.

Nu weet ik niet of er onder de oudere lezers zijn die dit anders beleven, maar toen ik jonger was dacht ik vaak dat er in het ouder worden toch ook wel iets begeerlijks zat. Want dan wordt een mens immers veel geestelijker, dan gaat een mens veel dichter bij de hemel leven. Dan begint de strijd tegen de zonde in het boze hart te luwen, want de nieuwe mens in ons is dan zo sterk geworden, zodat we ons vreemdelingschap op deze aarde steeds meer bewust van Abraham in Hebreeën 11. gaan beleven. Zoiets als we lezen "Door het geloof verbleef Abraham in het beloofde land als in een vreemd land en woonde daar in tenten, verwachtende de stad met fundamenten, waarvan God bouwmeester en oprichter is". Eerlijk moeten we bekennen dat dit nog al wat is tegengevallen. Geestelijk zijn we eigenlijk in onszelf teleurgesteld. Het is niet zo, dat we bij het ouder worden nu ook steeds maar losser worden van dit leven hier op aarde.

We kunnen onszelf natuurlijk wel een beetje verontschuldigen. Abraham had ook immers niets wat hem aan dit aardse leven kon binden. De Here had hem wel veel beloofd, maar hij kreeg er niets van te zien. Hij heeft zich geen stad kunnen bouwen en geen huis om in te wonen, wonend in tenten en steeds maar trekkend van plaats tot plaats. Aan vaste goederen had Abraham niet meer dan een begraafplaats.

En wij hebben soms zoveel om aan gehecht te wezen. Inderdaad kan dat een groot bezwaar zijn, dat we ons te veel in nestelen op deze aarde, zodat ons leven te veel aards gericht is, en dat wij er niet genoeg bij leven dat wij hier geen blijvende stad hebben. En die aardsgerichtheid is bij het ouder worden zeker geen onbekende zaak. Maar het kan gebeuren dat de aardse tent waarin wij wonen zo gebrekkig wordt, zo versleten raakt en zoveel moeite geeft dat we gaan zeggen: ach Here, laat me nu maar niet zo lang meer rond dolen op deze aarde, want de reis wordt zo zwaar en de weg is zo moeilijk en onbegaanbaar.

Een oude broeder van over de 80 jaar schreef mij: de wereld wordt steeds vreemder voor mij.

Kijk — zo moet het wezen, steeds meer vreemdeling worden. Wat je bent dat moet je eigenlijk nog worden, heeft iemand eens heel aardig en juist gezegd.

Een jongeman die voor de eerste keer als dominee de preekstoel op gaat, is volledig dominee, maar hij moet het toch ook nog worden en een ouderling die voor de eerste keer in het ambt wordt bevestigd is ouderling, maar hij moet het ook nog worden.

Ieder mens, jong of oud, die de Here Jezus als zijn Heiland kent en heeft aangenomen, is in strikte zin een pelgrim. En een pelgrim draagt een reiskleed en dat reiskleed is het uniform van God's vreemdelingen-legioen op aarde. Het is hier niet, het is hier de plaats der ruste niet. Maar die rust komt wel en daar moeten wij onze gedachte op richten, opzettelijk op richten, want ook als wij ouder worden, moeten wij vaak nog een zware strijd voeren tegen onze aardsgezindheid, opdat we het leren zingen met ons hart:

O vreugd die alle smart verbant,
Daar is de vreemdelingschap
vergeten
En wij, wij zijn in 't Vaderland.

T. Schinkel.
R.R. 1, Amherstburg, Ont.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Naar een Super-Parijs . . .

PARIJS MOET IN DE LENGTE GAAN GROEIEN

Er dendert een reeks problemen op Parijs aan welke veroorzaakt zijn door de toekomst. Thans wonen er in de agglomeratie Parijs ruim 6 miljoen mensen, maar over ca. 30 jaar is het inwonertal meer den verdubbeld. Al die miljoenen moeten wonen, werken en leven. Parijs dreigt een "superklont" aan woningen, winkels, parken en wegen te worden. Uiteraard wil de overheid Parijs niet maar raak laten groeien. Er zijn verschillende projekten in studie — en voor een deel in uitvoering — waaruit blijkt dat het streven gericht is op een groei van Parijs in de lengterichting en niet cirkelvormig, zie kaart. Rond het jaar 2000 zal het gebied dat leeft van en voor Parijs, en dat als leef- en werkeenheid bij Parijs hoort, zich uitstrekken van Pontoise tot Melun. Dit verstedelijkt gebied is dan zo groot, dat het hart van Holland er mee gevuld zou kunnen worden, zie kaart. De uitgestrektheid van dit "Super-Parijs" maakt het noodzakelijk om zelfstandige regionale verzorgscentra te doen groeien. Als zodanig zijn de ontwikkelingsprojekten voor Pontoise en Evry reeds vaststaand.

Twee andere projekten verkeren in het stadium van studie. Parijs werkt aan zijn toekomst, hetgeen ook blijkt uit de bouwmodellen die er reeds bestaan. Zo laat het model voor de Avenue d'Italie duidelijk zien dat hier rond het jaar 2000 een stuk onvervalst New York zal liggen, wat de wolkenkrabbers betreft.

Gezellige Hollandse

TAFELKLEDEN

IMPORTEUR:

JANKOK LTD.

P.O. BOX 252 — WILLOWDALE, ONT.

KOOP BIJ DE ZAKEN DIE IN C.C. ADVERTEREN!

DE LANGE REIS VAN JILDERD HOENEVELD

door S. P. Akkerman

(23)

Jelke sjokt door het dorp. Het dorp in het vroege voorjaar. Een paar spreeuwen zitten op het dak van het Gemeentehuis, hun veren glanzen als groenig metaal. Jelke gaat de steeg in, doet zijn klompen uit en stapt de kamer binnen. Afke zit bij de tafel, een brief ligt in haar schoot. Jelke begrijpt het, een brief van Jilderd.

"Van de jongen?" vraagt hij.

Afke knikt, haar ogen zijn rood beschreid. Als ze de brief overreikt, barst ze weer in snikken uit. "Hij is in de oorlog," snikt ze.

Jelke zet de bril op. Zijn handen trillen, maar hij houdt zich groot. Het briefje is erg kort. Met potlood geschreven op een vuil vel papier.

Frankrijk, febr. '17

Beste Ouders, Broers en Zusters.

Ik moet toch maar weer eens iets van mij laten horen. Ik heb dienst genomen bij de Amerikaanse troepen. En nu ga ik mee vechten. Hoe dat zo gekomen is, schrijf ik later wel eens. Maar ik zag het toen als mijn plicht. Ik had al eerder willen schrijven maar 't is bij dat voornemen gebleven. Maar jullie moeten toch weten waar ik ben. Ik vertrouw op God. Ik hoop jullie nog eens gezond terug te zien.

Jilderd.

Jelke Hoeneveld snuift vervaarlijk en legt de brief neer. Met grote, wezenloze ogen zit hij zijn vrouw aan te staren. Zweet staat op zijn voorhoofd. "Dat is niet best," zegt hij. "Hij is in de oorlog verzeild. Nu zien wij hem niet meer terug."

"Waarom niet?" is de kreet van moeder Afke. 't Snerpt door de stille kamer. "Waarom niet, Jelke?"

"Omdat er bij duizenden vallen," zegt hij dof.

"En dan heb jij hem vermoord!" schreeuwt Afke, zichzelf niet meer meester. "Jij hebt hem in de oorlog gejaagd met je domme brieven. Omdat de stumper een oorijzer stal heb jij, zijn eigen vader, hem voor de kanonnen gegooid." Dan houdt ze ineens op, Jelke stuift niet op zoals gewoonlijk. Hij zit met een vuurrood hoofd in zijn handen en schreit.

Dan laat Afke haar tranen de vrije loop. Jelke schreit. Nu is alle hoop verloren. Of . . . of toch niet?

"Here bewaar hem," snikt ze.

De zon brandt op het kamp. Een rechthoekig dor grasveld. Vijf geteerde houten barakken. Het kamp voor Amerikaanse krijgsgevangenen.

Prikkeldraad, vier meter hoog, omzoomt het dorre grasveld. Op de hoeken stellages met machinegeweren. Vijfhonderd Amerikaanse soldaten zitten hier gevangen, sommigen al bijna een jaar. Jilderd is hier een half jaar. Gevangen genomen door ver doorgebroken Duitse afdelingen, en onder een regen van vuur en lood weggevoerd van het front. Dagen lang in treinen en tenslotte hier opgesloten. Jilderd voelt zich hier tussen zijn lotgenoten alleen. Zijn kameraden, echte Amerikanen, laten hem zo'n beetje links liggen. Die stille Dutchman ligt hen niet zo erg. Bij hun vele ontvluchtingspogingen hebben ze Jilderd nooit anders kunnen gebruiken dan als wachtpost, die moest uitkijken en zelf dát nog maar een enkele keer. En doorlopend staat er een plan op stapel om er uit te komen. Veel heeft het nog niet uitgehaald. Vier zijn er uitgekomen. Drie werden de volgende dag al teruggebracht en opgesloten. Er worden gangen gegraven, die nooit aan het prikkeldraad toekomen. Twee zijn in een stormachtige nacht onder het prikkeldraad doorgekropen. Eén is er in geslaagd naar Engeland te komen. Hij heeft van daar een briefje geschreven. Maar het is er slechts één. De Duitsers zoeken alles na. Lang voordat de gangen het prikkeldraad hebben bereikt, hebben de Duitsers ze al ontdekt en dansend op hun zware laarzen in elkaar getrapt. Het werk van vele weken vaak.

Jilderd staat tegen de barak. Hij wil uit het kamp. Hij is de enigste niet die dat wil. Maar Jilderd wil er per se uit.

Als hij op het dorre terrein loopt heeft hij het gevoel naar de omheining te willen rennen. Zich in het prikkeldraad te willen gooien. Dit leven van 's morgens, 's middags en 's avonds appèl, houdt hij niet langer uit. Suf heeft hij zich gepiekerd om er uit te komen. Met niemand heeft hij er over gesproken. Ze zouden toch maar gelachen hebben, en hun flauwe Amerikaanse grapjes hebben gelanceerd. Zoiets als: "van Holland begint de victorie", of "leve de ridder van de klompen en molens".

Jilderd hangt tegen de bruin geteerde barak. Op het veld lopen troepjes soldaten. Krijgsgevangenen evenals hij. De zon staat op het dorre terrein. Achter het prikkeldraad strekken bruine heidevelden zich uit. Op de kimmen een donkere streep: bossen. Als hij daar eens kon komen. Als . . . En dan verder. Ja, hoe verder? Ja, dat zal hij dan wel zien. Hij moet er nu eerst uit. Het is natuurlijk onbegonnen werk deze dwaze onderneming door te zetten. Maar daarom zet hij het wel door! Nou geloof maar! Laat Jilderd Hoeneveld maar lopen!

Het eten in het kamp is slecht. Rode-kruispakketten vullen hun schaarse maaltijden van watersoep, en koolraap-stamppot nog wat aan. Maar buiten het kamp hongert een verbeten bevolking. Het is hier in de omgeving een armelijke streek. Turfstekers en schaapherders. Wanneer er soms enkele mannen in het kamp verschijnen, die een karweitje voor de Duitse bewakers moeten opknappen, zijn het mogere, sjofel geklede kerels. En nu, sinds een week verschijnt er een oude sjofele kromme man met een karretje. Hij heeft zeker permissie van de commandant. Met zijn karretje sjokt hij naar het loodsje achter de keukens. Daar staan drie grote ijzeren vaten, waar afval in wordt gedeponeerd. Daar in die vieze rommel zoekt de oude stakker stukjes koolraap, beenderen, schillen, lege vleesblikjes, waar hij met een stokje nog wat vet uit tracht te peuteren.

Jilderd heeft daar wel vaak bezig gezien de laatste dagen. De oude stakker is zijn kans. Het is misschien niet goed. Maar hij wil er uit, hoe dan ook.

Met twintig man zitten ze 's middags aan tafel. Vrienden heeft Jilderd er niet bij. De gesprekken zijn als alle dagen. Slecht eten, de oorlog die niet opschiet, gemompel over ontsnapping. Jilderd eet zijn watersoep. Er drijven stukjes koolraap in. Zijn gedachten draaien om het oude kereltje. Hij zal ze eens laten zien, dat de domme Hollander ook wel iets kan ondernemen. Als hij gepakt wordt, zullen ze hem opsluiten.

William Herbert, sergeant and leider van de kamer, wenkt Jilderd. Hij is een lange jonge kerel met donkere lachende ogen. "Zeg Hollander, wij hebben je overmorgen of zo weer even nodig," zegt hij. "Even de Duitsers in de gaten houden en waarschuwen als er onraad is. Kom je vanavond even in barak 4? Ja?"

"Komt in orde," zegt Jilderd. "Ik hoop er te zijn."

Na het eten neemt iedereen rust. Ze liggen op de kribben of hangen op stoelen. Sommigen groepen bij elkaar en beginnen te kaarten. Het kamp lijkt uitgestorven.

Jilderd sluipt naar buiten. Onverschillig slentert hij naar het loodsje achter de keuken. Daar gaat hij in het gele gras liggen. Blauw spant de hemel over het kamp. Kleine witte wolkjes drijven in het diepe hemelblauw. Op de hoge stellages bewegen de Duitse wachtposten. Jilderd spiedt over het terrein. Zou de oude man nu misschien niet komen? Misschien hebben ze het hem verboden om in de afval te rommelen.

Jilderd denkt aan huis, aan Amerika, aan het front. Hoe lang zou hij hier nog in dit kamp moeten blijven? Vanavond in barak 4 komen. Met een schokje gaat Jilderd rechtop zitten. Door het grote hek bij de poort komt iets aan sjokken. Ja hij is het, 't oude mannetje. Zijn karretje trekt hij achter zich aan. Hij draagt als altijd een oude grijze jas en een bruin leren broek. Een grote pet hangt hem diep over het voorhoofd. Niemand neemt notitie van de oude stumper. Jilderd ziet hem nader sjokken. Wat loopt hij langzaam, hij schiet niet op. Eindelijk is hij achter het loodsje. Nu zal hij direct de hoek omkomen.

Jilderd staat op en gaat in de deuropening van het loodsje staan. Een weeë geur van afval waait naar buiten.

Daar sjokt de oude de hoek om. Hij lijkt te schrikken en blijft met een ruk staan.

"Mittag," zegt Jilderd: "Kwam je weer eens kijken of er nog iets bij is? Ga je gang man. Haal er uit wat je wilt."

De oude mompelt iets. Schuw loeren zijn fletse ogen van onder de grote pet. Argwanend nemen ze Jilderd op. Hij mompelt iets van honger en slechte tijd. Dan gaat hij langzaam het gebouwtje binnen. "Ik heb permissie van de commandant," zegt hij nog.

Jilderd ziet hem bezig in de vuile rommel. Het mannetje is verwaarloosd en vuil. Zijn gezicht is donkerbruin. Hij schijnt zich nooit te wassen. Een dikke laag glimmend vuil kleeft aan de rand van zijn boezeroen rond de hals. Zijn handen zijn mager en met modder besmeurd. Jilderd ziet hem bezig. Schillen en koolraap zoekt hij bijeen en gooit het in het karretje.

Jilderd komt wat dichterbij: "Waar woon je, vader?"

De oude kijkt hem even aan. Dan wijst zijn vuile beverige hand over het prikkeldraad. "Zie je die bomen? Daar staat mijn huisje, mijn jongen is naar het front. Ik wacht hem alle dagen. Het leven is niet veel zo alleen."

Jilderd zakt de moed in de schoenen. Deze oude vieze stumper. Mag hij? Maar altijd in het kamp; appèl, eten en zich vervelen. Neen, het moet geprobeerd. Vooruit het is oorlog! Hij is met één sprong in het gebouwtje. De oude staat met de rug naar hem toe gebogen over een ton. Jilderd grijpt hem vast, en trekt hem met één ruk achterover. De oude geeft een korte schreeuw, dan ligt hij al op de rug. Een prop lappen duwt Jilderd de oude in de mond. Hij heeft er vaak van gelezen: proppen in de mond om het schreeuwen te beletten. Werkelijk het gaat. Met een paar touwen bindt hij de oude handen en voeten. De oude kreunt en gromt. Het is een zielig gezicht, de oude man zo hulpeloos op de vloer. Jilderd zweet van agitatie. Het is warm in dit hok, en het ruikt er verschrikkelijk.

Jilderd trekt zijn eigen kleren uit en die van de oude man aan. Dan neemt hij een hand vol vuil van de vloer en wrijft er zijn gezicht mee in.

"Nou ga ik, vader," zegt hij. "Je moet je nu maar koest houden. Vanavond vinden ze je wel."

Hij trekt het karretje achter zich aan, voetje voor voetje, de rug gebogen, sjokt Jilderd over het terrein in de felle zon.

Voor de barakken in de schaduw zitten enkele gevangenen. Ze nemen geen notitie van de oude.

Eén roept er: "Ga je je weer dik eten, vader, aan al dat lekkers?"

Jilderd sjokt door. Het gaat goed. Hij komt er vast wel uit.

(Wordt vervolgd.)

KERKHERSTEL

Een diagnose stellen is nog ie
niet weg, dat teneinde te trachten
de diagnose stellen moet en van
diagnose stelt. Het kan zijn dat
een ziekte op het spoor te zijn
die geen of een verkeerde uitwer
er dan met zijn diagnose naast g

Elders in dit nummer nemen w
van Mr. K. Terpstra in Hamilto
dacht aan het boek "Out of conc
meer: het is goed dat jullie zegg
doe je er aan? Alleen te zeggen,

Dat is natuurlijk juist. Alleen
aan willen vastkoppelen. Als wij
de kerk ziek is, zijn wij het dan o
is? Eigenlijk zijn wij daar nog nie
spraak ontmoeten als het gaat ov
zijn moet en wat zij is. Of die teg
als in bovengenoemd boek is ged
zouden de meningen nog wel ee
laten we die kwestie nu eens even
tussen wat de kerk (de geinstitueerde kerk dan) moet zijn en wat zij is. Dan wat? Wat moet er gedaan worden om die kerk te herstellen?

Moeten wij zien los te komen van onze "real estate"; met andere woorden moeten wij onze kerkgebouwen verkopen en onze bouwprogramma's schrappen? Mogelijk zit daar iets in. Maar het is de diagnose niet. Moeten wij dan onze erediensten wijzigen, zodat er meer ruimte komt voor deelname van de gemeente aan de eredienst en minder voor traditie? Daar valt wel iets voor te zeggen, alhoewel men daar geen wonderen van verwachten moet en al hopen wij toch dat de bediening van het Woord nimmer zal behoeven te wijken voor allerlei nieuwe vondsten. Moet dan misschien de prediking anders worden? Daar raken wij een teer punt aan. Iemand heeft onlangs gezegd, dat er geen behoefte aan verandering was, als de preken op een hoger plan kwamen. Het kan inderdaad niet gauw teveel benadrukt worden, dat de gemeente daar 's zondags bij elkaar is om God te ontmoeten en om God te horen spreken. Toegegeven, dat is een enorme opgave voor predikanten om dat iedere zondag, en vaak tweemaal per zondag te doen, maar daar zit inderdaad de gemeente, bewust of onbewust, op te wachten. Het maakt een enorm verschil of de mensen naar huis gaan, diep onder de indruk van wat zij "gezien en gehoord" hebben, dan dat de mensen de kerk uitkomen zonder dat het ze iets gedaan heeft.

En toch . . . toch betwijfelen wij of wij hiermede de diagnose juist gesteld hebben. Want die kerk, ook die geinstitueerde kerk, zijn wij, dat ben ik. Als ik in die kerk niets inbring, dan kan er van die kerk wat mij betreft ook niets uitgaan. Als men dus beweert, dat de kerk ziek is, erg ziek, en dat zij op instorten staat, dan mag men zich wel afvragen of dat komt, omdat het niet in orde is met de leden van die kerk. Kan een kerk ziek zijn als de leden stuk voor stuk springlevend zijn, vertrouwen op God, dankbaar zijn voor Zijn genade, gelukkig zijn in hun geloof, hun leven en hun levensgeluk en hun levensidealen niet in zichzelf maar in Jezus Christus zoeken? Kan zulk een kerk ziek zijn?

Om in de beeldspraak van Mr. Terpstra te spreken: het kan een pijnlijke onderneming zijn om het operatiemes te gebruiken, vooral als je jezelf "onder het mes moet nemen." Maar zolang wij dit niet durven of willen doen, kunnen wij wel praten over de ziekte van de kerk, maar dan blijft het herstel van de ziekte buiten ons bereik. Zelfonderzoek is een woord dat uit de tijd geraakt is. Maar de zaak die er mee bedoeld wordt kan niet ter zijde geschoven worden.

Het is misschien een moeilijke vraag, maar de vraag houdt wel verband met kerkherstel, en dat is deze: Ken ik de HERE? Niet maar: ken ik mijn belijdenis of mijn kerkenorde of wat hebt u. Maar: ken ik de HERE? Heb ik iets gezien van Zijn liefde, waarin Hij Zichzelf in Jezus Christus gegeven heeft? Weet ik waar Zijn Vaderhart is en heb ik het voelen kloppen? U moet eens zien hoe de kerk opleeft, als wij ons daarvan meer bewust zouden zijn. Er is zoiets als toenemen in de kennis van Jezus Christus. Dat maakt me niet alleen rijk en blij, maar dat doet mij ook mijn taak zien.

D.F.

Mr. and Mrs. Johan C. Hoogen-
m, Clarkson, Ontario, request
e honour of your presence at
e marriage of their daughter

NETTY

to

r. HARRY PETER KALSBEEK

n of Mr. and Mrs. M. Kalsbeek,
rnaby, B.C., on Saturday, the
th of January, 1971 at 6.30 p.m.
the Richmond Chr. Ref. Church,
8 Number Two Rd., Richmond,
itish Columbia.

Reverend John Zantingh offi-
ting.

Reception following in Church
all.

Future address: 523 Williams
., Richmond, B.C.

GERRIT JAN HARTEMINK
father of Robert and Sylvia
widower of F. C. van Groen)

and

MARIA SPEELMAN

sh to announce their forth-
ming marriage, the Lord willing

Heden heeft de Here zeer plotseling tot Zich genomen onze geliefde zuster, behuwd-zuster en tante

MARTHA DE JONG,
geb. MULDER,

in de ouderdom van 68 jaar.

Echtgenote van Jan de Jonge.

Uit aller naam:
Mr. en Mrs. R. Mulder
en kinderen.

102 Neeve St.,
Guelph, Ont.

Pig, Dairy & Poultry Farms

1 — 500 pigs, automatic feeding and cleaning — good house, 70 acres of land. $65,000.00 — $20,000.00 down.

2 — LARGE PIG OPERATION, about 1,500 pig capacity, good house, 50 acres, try $20,000.00 down.

GOOD DAIRY & BEEF FARMS.

Call RON BABCOCK at

A. S. Kimberley Ltd.

REALTOR

25 King Street East,
BEAMSVILLE, ONTARIO

Box 250 Telephone:563-8368

The members of the
ATHENS
Christian Community
would like to invite some
more families to join

BEDDING PLANT GROWERS

Order your annual seedlings and let us worry about your fuel bill.

wel hij zijn trouwe kameel moest opofferen.

Zoals het met de natuurlijke dorst is, zo is het ook met de geestelijke, want daarover gaat het in onze tekst. We vinden daarin eerst **een dringende uitnodiging:** O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja, komt, koopt zonder geld, en zonder prijs wijn en melk.

Tot wie gaat deze uitnodiging uit? Tot alle dorstigen. En dat wil zeggen: Tot mij. Sinds onze eerste voorouders, Adam en Eva, moedwillig de band doorsneden met de Bron van levend water, de levende God, moeten wij allen van dorst omkomen. Dat was de straf door God gedreigd op het eten van de verboden vrucht. En o, wat een dorst is sindsdien geleden door het gevallen mensdom, en hoeveel miljoenen zijn gestorven aan die geestelijke dorst, gestorven beide een lichamelijke en geestelijke dood?

En wie kan er peilen de diepten van geestelijke honger en dorst die nu, op dit ogenblik, geleden wordt onder het mensdom, door mensen ver weg of nabij, misschien mensen waarmee we gister nog in dezelfde winkel stonden, of die we vanmorgen de straat zagen oversteken! Als men zo eens met mensen spreekt die men ontmoet, wat een somber beeld van geestelijke armoe rijg je dan te zien! Laatst in het hospitaal zei een bejaarde man, lijdend aan beroerten, tegen me: Wat kan mij dat schelen of ik naar beneden of naar boven ga als ik doodga! Is dat niet vreselijk, om zulke dingen te horen? In een christelijke natie! Na bijna twintig eeuwen christendom?

Deze man, en velen met hem, was er zich niet eens van bewust dat hij stervende was aan geestelijke dorst. Anders had hij niet zo'n antwoord gegeven. Hier was nu letterlijk geen vonkje van geestelijk leven. Maar dan al die anderen, die niet zo onverschillig zijn, en al maar zoeken naar bevrediging en naar geluk. Want deze dorst is eigenlijk niets anders dan

de mensen wat wijzer geworden zijn.

Temidden nu van al deze geestelijke dorst stervende mensen, een samenhoping van geestelijke ellende, staat als een rots het Woord van onze God, sprekend tot ieder die maar horen wil, bij monde van zijn dienstknecht van bijna 3000 jaren geleden: O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren, de levende wateren van het Woord, komt tot Jezus, de Bron van levend water, van God gegeven als de enige naam onder de ganse hemel, waardoor wij kunnen zalig worden!

Gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk. O, wat een lieflijke uitnodiging, juist zo passend voor wie vergaat van dorst. En niemand kan een excuus bedenken om deze uitnodiging niet ter harte te nemen. Hebt u geen geld om te kopen, geen nood, ge krijgt het gratis, voor niets! En wat het mooiste daarvan is, u moogt het toch tenvolle als uw eigendom beschouwen alsof u het zelf gekocht en betaald had.

Hongeren en dorsten wij naar de gerechtigheid? Zalig zijt ge

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

DATA CENTRE

Till Feb. 14	Exhibition: West Michigan Christian School Art Educators, Calvin FAC, Grand Rapids, Mich.
Jan. 28-29	"Grapes of Wrath", directed by John Ford; Aquinas College, Grand Rapids, Mich., 7.30 p.m.
Jan. 29	G.R. Baptist Bible College presents Paul Liljestrand and Janet Krellwitz, piano duo; St. Cecilia Auditorium, Grand Rapids, 8 p.m.
›b. 9	Toronto District Christian High P.T.A. meets at 8.00 p.m. Mr. J. E. Top — Listening to. Dr. A. DeGraaf — Talking with.
›b. 10	Due date for copy Issue No. 2 "For the Time Being . . ." Workgroup Chr. Writers, P.O. Box 1269, Grand Rapids, Mich.
›b. 13	Musical night in Hamilton Christian High School. 8 p.m.
›b. 13	Annual Recitation Contest, organized by the Galt Young Couples' Club, in the Chr. Ref. Church, South St. 8 p.m.
›b. 21	"Dialogue with Students," Rev. Rodney Westveer, Campus Ministry of the CRC, Grand Haven Community Center, 5.00 p.m.
›b. 20-March 23	Exhibition "Children's Art, 'Revelation and Response'", K thru 12, FAC, Calvin College, Grand Rapids, Mich.

ALVIN COLLEGE ARTISTS SERIES, presented by the Departen of Music, Calvin College.

eb. 4	The New York Festival Winds, 9 of the finest and most highly acclaimed wind players in the world. 8.15 in the Knollcrest Fine Arts Centre, Grand Rapids, Mich.

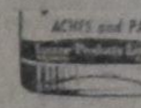

neck, hands and body. Rub-on ROXODIUM. Nothing works like ROXODIUM for fast acting results.

These medicines are sold at drugstores all across Canada.
LUSCOE PRODUCTS LIMITED
559 Bathurst Street, Toronto 4, Canada.

Wij hebben Speciale 17-daagse Groepen naar Amsterdam per K.L.M.

voor US $246.— van Montreal en US $286.— van Toronto plus US $84.— voor auto en hotelaccommodatie. Kinderen half geld. Heen op vrijdagavond, terug op maandagavond.

Jan. 22—Febr. 8	Maart 5—Maart 22
Febr. 5—Febr. 22	Maart 19—April 5
Febr. 19—Maart 8	Maart 26—April 12

Geen charter. Geen lidmaatschap van club nodig.

29—45 daagse retours TORONTO—AMSTERDAM U.S. $296.00

Vraag vrijblijvend volledige inlichtingen.

Luistert U ook 's morgens van 8 tot 10 naar het Hollandse programma op CHIN-FM 101, Toronto?

Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops owner
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am—6 pm.

London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

Garlic is goed voor U

Garlic is een natuurlijk antiseptisch geneesmiddel hetwelk de bloedsomloop vrijhoudt van onzuiverheden en voorkomt of vernietigt ontbindings-bacillen.

Adams Garlic Pearles bevat de essentiële Garlic olie, die voor vele jaren medisch is gebruikt. Gedurende eeuwen hebben miljoenen mensen Garlic gebruikt als een gezondheids-middel, vertrouwend in de genezende en versterkende werking. Help uzelf sterk en gezond te voelen. Koop een pakje Adams Garlic Pearles vandaag bij uw drogist. Het kan u beter doen voelen, gezonder en met minder verkoudheden. Zij zijn reuk- en smaakloos in capsule vorm.

Giant Clearance Sale on Jabo and Cocos Floor Covering

Save up to 50%

JABO RUNNERS (ideal for stairs and halls)

26" wide	Now 1.98 a yard.	Reg. 3.25
36" „	„ 2.50 „ „	„ 4.65

COCOS RUNNERS

26" wide	Now 1.50 a yard.	Reg. 3.65
40" „	„ 2.98 „ „	„ 5.25

JABO FLOOR MATS

8¼' x 11½'	Now 29.98	Reg. 49.98
6½' x 10'	„ 25.00	„ 39.98

THERE IS A LARGE VARIETY OF SIZES, COLOURS AND PATTERNS.
SEE THEM AT ANY ONE OF OUR THREE STORES.

Dutch Toko

15 NELSON ST.	MOUNTAIN PLAZA	100 MACDONNELL ST.
BRAMPTON, ONT.	HAMILTON, ONT.	GUELPH, ONT.
451-2226	383-2981	822-4690

Bent U de Koers kwijt?

Abonneert U dan op "Koers", het geillustreerde positief christelijke blad dat de plaats innam van "De Spiegel". Per luchtpost per kwartaal 4 dollars. Schrijf even naar "Koers", Parklaan 11, Zeist, Nederland.

Vreemdelingen

Wat het is een vreemdeling te zijn in een vreemd land, daar weten we allemaal wel iets van. Het was waarlijk niet zo'n prettige beleving toen wij ons hier vestigden in dit grote wijde land als immigranten. Overgezet uit een bekende omgeving van ons oude vaderland naar een land waar wij de gewoonten niet kenden en de taal niet verstonden, dat was een heel ding, vooral voor de vaders en de moeders die al wat ouder waren. Wat hebben ze een groot offer moeten brengen om met hun kinderen hier een nieuw bestaan te vinden. Er was ook veel teleurstelling in. Het gaat in het leven altijd een beetje anders dan de voorstelling die wij ons zelf hebben gemaakt.

Nu is het niet de bedoeling om op al de immigrantenperikelen in te gaan, die de meesten van ons wel geheel te boven zijn gekomen, maar wel willen wij even die herinnering oproepen van het vreemdeling zijn. Ik weet van een immigrant die op de voorgevel van zijn huis "Gerzom" geschilderd heeft, wat betekent vreemdeling in een vreemd land. Nu, in die zin zijn we gelukkig geen vreemdeling meer. We zijn nu thuis geraakt hier en we hebben ons een naam en een plaats verworven. We hebben hier onze kinderen zien opgroeien en velen van ons zijn al grootouders. Met still dankbaarheid in ons hart hebben we in de kerk toegezien hoe de Here onze God de trouw van Zijn verbond wilde bevestigen als onze zonen en dochters met hun kind bij het doopvont stonden.

Ja, er waren ook tranen; er was ook moeite en verdriet. En wij denken aan hen die in 't vergleden jaar gestaan hebben bij gedolven graven. Mannen die vereenzaamd zijn omdat ze hun vrouw hebben verloren en vrouwen die de beschermende arm van hun man moesten missen.

En er is nog zoveel ander leed en verdriet, waarbij we niet alleen aan **ouderen** behoeven te denken. Er zijn mannen en vaders die naar hun leeftijd nog in de kracht van hun leven zijn, maar wier gezondheid gebroken is. Vaders en moeders die o zo graag hun gezin willen verzorgen, maar die zelf verzorgd moeten word.

Daarom laten wij, als wij ondanks ons ouder worden toch nog de zegen mogen genieten, deze gave dankbaar bezitten.

Maar ondanks alles worden wij als gelovigen opgeroepen als vreemdelingen hier op deze aarde te vertoeven. Als mensen die weten dat zij op reis zijn naar een beter Vaderland.

Nu weet ik niet of er onder de oudere lezers zijn die dit anders beleven, maar toen ik jonger was dacht ik vaak dat er in het ouder worden toch ook wel iets begeerlijks zat. Want dan wordt een mens immers veel geestelijker, dan gaat een mens veel dichter bij de hemel leven. Dan begint de strijd tegen de zonde in het boze hart te luwen, want de nieuwe mens in ons is dan zo sterk geworden, zodat we ons vreemdelingschap op deze aarde steeds meer bewust van Abraham in Hebreeën 11. gaan beleven. Zoiets als we lezen "Door het geloof verbleef Abraham in het beloofde land als in een vreemd land en woonde daar in tenten, verwachtende de stad met fundamenten, waarvan God bouwmeester en oprichter is". Eerlijk moeten we bekennen dat dit nog al wat is tegengevallen. Geestelijk zijn we eigenlijk in onszelf teleurgesteld. Het is niet zo, dat we bij het ouder worden nu ook steeds maar losser worden van dit leven hier op aarde.

We kunnen onszelf natuurlijk wel een beetje verontschuldigen. Abraham had ook immers niets wat hem aan dit aardse leven kon binden. De Here had hem wel veel beloofd, maar hij kreeg er niets van te zien. Hij heeft zich geen stad kunnen bouwen en geen huis om in te wonen, wonend in tenten en steeds maar trekkend van plaats tot plaats. Aan vaste goederen had Abraham niet meer dan een begraafplaats.

En wij hebben soms zoveel om aan gehecht te wezen. Inderdaad kan dat een groot bezwaar zijn, dat we ons te veel in nestelen op deze aarde, zodat ons leven te veel aards gericht is, en dat wij er niet genoeg bij leven dat wij hier geen blijvende stad hebben. En die aardsgerichtheid is bij het ouder worden zeker geen onbekende zaak. Maar het kan gebeuren dat de aardse tent waarin wij wonen zo gebrekkig wordt, zo versleten zin een pelgrim. En een pelgrim draagt een reiskleed en dat reiskleed is het uniform van God's vreemdelingen-legioen op aarde. Het is hier niet, het is hier de plaats der ruste niet. Maar die rust komt wel en daar moeten wij onze gedachte op richten, opzettelijk op richten, want ook als wij ouder worden, moeten wij vaak nog een zware strijd voeren tegen onze aardsgezindheid, opdat we het leren zingen met ons hart:

O vreugd die alle smart verbant,
Daar is de vreemdelingschap
vergeten
En wij, wij zijn in 't Vaderland.

T. Schinkel.
R.R. 1, Amherstburg, Ont.

PARIJS IN HET JAAR 2000

Naar een Super-Parijs . . .

PARIJS MOET IN DE LENGTE GAAN GROEIEN

Er dendert een reeks problemen op Parijs aan welke veroorzaakt zijn door de toekomst. Thans wonen er in de agglomeratie Parijs ruim 6 miljoen mensen, maar over ca. 30 jaar is het inwonertal meer

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt

Progress Report on Bill 167

Charity Clause expected to become effective in January !

Evangelical Fellowship Council Responds Thankfully

By GERALD VANDEZANDE

On December 9, a high-ranking Ontario Department of Labour spokesman officially informed the CJL Foundation that the controversial **Bill 167** is expected to be "proclaimed" (come into force) during the early part of January, 1971! This latest news will especially interest all Ontario workers who will want to make use of the new civil-rights section in the revised **Labour Relations Act.** This section permits an employee, who "because of his religious conviction of belief objects to joining a trade union or objects to the paying of dues or other assessments to a trade union," to pay the equivalent of union dues to a registered Canadian charity.

The so-called charity clause not only applies to workers who were employed before a compulsory unionism agreement became effective, but it also entitles all employees who are now forced to be secular union members or financial supporters to apply for the right to contribute to charity instead.

The Foundation's and CLAC's offers to make expert legal advise available to every worker needing help is already being made grateful use of by quite a few people. Many more should follow! We consider it a real privilege to serve these christian women and men in every way possible. A real effort is being made to look after every person's individual needs as quickly and as well as we can.

Once again, the Foundation would kindly urge all concerned to exercise the new, hard-won civil rights and to make use of the legal advice offered by CLAC and CJL. Particularly since the language of the law is rather complex, and since the bureaucratic rules and regulations will probably be equally difficult to understand, it is **essential** that all unionized employees who wish to apply to the Ontario Labour Relations Board for exemption from a union security provision in a collective agreement on the grounds of religious conviction or belief, do so with the help of the Foundation. **Understandably, it is extremely important that the initial applications to the Labour Board are promptly filed and properly defended.**

According to Labour Minister Dalton A. Bales, the Labour Board "is currently working on its rules and procedures governing the operation" of the charity clause. The Labour Board's work is expected to be completed very shortly. The Registrar has promised to send the Foundation a generous supply of the application forms that are being drawn up.

The CLAC's and CJL's staff will gladly help anyone to complete these forms, **provided we are given, as soon as possible, full information together with a copy of the collective agreement that is now in effect where you work.** Please do feel free to contact a CLAC or CJL representative if anything is not clear to you or if you seek answers that relate to your specific union and employment situation. Hardly any collective agreement or work situation is the same. Therefore, be sure to write (P.O. Box 151, Rexdale, Ontario) or telephone us (743-7311 — area code 416). We shall try to serve you as best we can.

In addition to the growing number of requests for legal advice received from workers of various reformed backgrounds, the Foundation has also been contacted by other evangelicals who, understandably, prefer no longer to support the United Auto Workers or some other union which does not honour Christ and His Word. Naturally, these fellow Christ-believers are also given whatever assistance they require. If you know of anyone who may wish to avail himself of the charity clause you should suggest to him or her to get in touch with the Foundation.

On December 7, 1970, the implications of **Bill 167** were explained at the Pastors' Day of the Associated Gospel Churches of Canada. As a result, CLAC and Foundation representatives have been asked to make a one-hour presentation, to be followed by a question-and-answer period, at their February 1 Pastors' Day. We have been urged to make a full presentation of our position and how christian civil-rights and christian labour action "relates to our christian community in general."

We much appreciate this invitation. Others are reportedly in the making. We are delighted that more and more fellow-evangelicals are becoming increasingly aware of the **positive** responsibility Christians communally have in regard to socio- economic and political issues of our day. Praise the Lord! We hope that these unique contacts will eventually also result in political action joyfully initiated in the Name of Him Who came to set men truly free.

We are also happy to report that at the December 8 meeting of the General Council of the Evangelical Fellowship of Canada (EFC) it was **unanimously** agreed that the President, Dr. Mariano Di Gangi, on behalf of the Council, should immediately send a letter urging the many hundreds of EFC supporters in Ontario to consult either the CLAC or the Foundation and learn more about **Bill 167.** Dr. Di Gangi's letter also urges these evangelical leaders to advise their neighbours requiring help in connection with the charity clause to seek the legal advice available.

The EFC's General Council also went on record expressing its thankfulness to the Lord that the expanded charity clause was adopted and that, in this way, a precedent-setting step was taken by the Ontario Legislative Assembly to protect somewhat the workers' freedom to choose. We are deeply encouraged by the Fellowship's positive stand. The Foundation and the CLAC have every intention to be of service also to these brothers and sisters in Christ, as we tried to be in the past.

In response to an inquiry as to which steps the Ontario Human Rights Commission will be taking so that Ontario's workers are properly informed in regard to the charity clause, Mr. T. M. Eberlee, the Deputy Minister of Labour, wrote us that the Information Branch of the Department of Labour will issue information "on the new rights and applications contained in **The Labour Relations Act** as a result of the amendments made by **Bill 167.**" The extent to which information will be made available must apparently still be decided.

In any event, during the next few months, we hope to be quite busy. We should be flooding the Labour Board with hundreds of applications! It will be a challenging as well as a rewarding time. With christian confidence and courage we may and do look forward to these months of new activity. Hopefully, 1971 will present us with many key opportunities to move onward — **seeking to do the Lord's liberating Word.**

We hope and pray that all this work be done **communally,** in the knowledge that in Christ we are more than conquerors! Anything that you can do to be of help in this exciting undertaking will be warmly welcomed. **Together,** we will certainly be able to have a good time — a time filled with struggle, tears and tension, but also with laughter, joy and happiness — because the Lord has promised to be gracious to all who honour Him. He is and shows the Way. He picks us up every time we stumble and fall — also in the new year. That's for sure!

"And remember! I will be with you always, to the end of the age."

Note: Anyone experiencing difficulty because of not wishing to perform unnecessary Sunday work is also invited to contact the Foundation. You will be happy to learn that on November 30 the Foundation persuaded a Burlington plant manager **not** to fire a worker who, because of his christian conviction, rightly refused to do totally unnecessary work on this unique day of the Lord!

THE WORLD AROUND US

The Counterculture

II.

To generalize about the reasons for the existence of the counterculture is impossible. Each young person has his own reasons for leaving what is often a comfortable home to join the thousands who live on the fringes of society. To ask why they left these homes is a little like asking why so many relatively well-off Dutch people left Holland to make a new life in a new country. The specifics differ, but the generalization stands that they were not happy in their old country, could not see a future there and decided to try something that looked more promising. So with the young today.

What they do not like about our society is often the same as what many people do not like — pollution, greed, stupid laws, rigid regulations which should long ago have been done away with, and insincerity. Moving to the fringes of society does not do away with all that, but these people feel that they are now less bothered by it and that at least in their society they do not have the same hang ups. The only rule that has to be adhered to is that no one has the right to infringe upon the freedom of others. This leaves indeed a great deal of freedom, but it is not as easy to live by this rule as it may seem. Yet the hippies (or whatever name you wish to call them) seem to manage this quite well. Usually there are a large number of people living in one house or apartment and they live without infringing upon each other's lives. If things do go wrong, members move in or out without any difficulty and there are no hard feelings.

Since they are still living on the fringes of society, it is necessary to play by the rules to a certain extent. For instance, money is still the medium of exchange. This brings problems. Although some do have a steady job, and others a part-time one, the great majority seems to exist on unemployment insurance, student loans, or welfare payments. The money that does dribble into a house or apartment is usually equally divided so that the rent can be paid and a minimum amount of groceries can be procured. The one way open to make money is to sell drugs, but this has its drawbacks. The narks (narcotic squad) are everywhere, and they have the uncanny knack of spotting a pusher. Sometimes he is just warned to get out of town, sometimes he is brought in, and at all times the pusher has to walk carefully and never, never carry his product with him. He usually has a well-conceiled cache, which he only knows about and which he only visits when he has to take or bring some goods to it.

What do the hippies want? The answers are many and varied. Some are political activists and willing to walk in almost any demonstration that seems to boost a good cause. Others could not care less about politics and just want to be left alone. All of them resent the fact that society is bothering them. Talk to anyone of them and they will tell you of cases where the narks come into the apartment at odd hours of the morning in search of drugs, or shake them down on the street looking for drugs on their person. They also resent that they are discriminated against. They claim that it is virtually impossible to rent an apartment in a 'good' area of town if you have a beard and long hair. Others complain that they cannot find work unless they cut their hair and shave their beards and put on some other clothes. The resentment goes deep because to the hippy this typifies the phonyness of our society which preaches democracy and equality for all but really judges a man by his beard, the length of his hair and the type of clothes he wears.

Thus their frustration mounts; many may turn to drugs, some manage to set up communes and grow their own food and thus hold the connections with society to a minimum. Some are artists or writers of quality who like the life and only live for their art. A few get away from it all after having tried it and return to society, often working within the system to try and improve it. A very small group has turned to religion as the answer. The so-called 'Jesus freaks' can be seen on almost any large campus in Canada and the United States. They do not worry about dogma or a regular church organization; they tell all those who are willing to listen (and not too many do) that Christ can also be their Saviour if they are only willing to accept Him. They are sincere in their message, but for the great majority of hippies it has no appeal because they live for the here and now, and they see too much wrong with society to worry about the hereafter.

For a larger number religion (or something like it) turns very personal and inward looking. Yoga, meditation, and numerous cults are the answer to their particular problem. The idea is to transcend the present, to rise above it, and so not be touched by it.

But what of society? What are the 'straight' people going to do with the fast growing culture on their outskirts? Each year more and more kids are attracted to this sort of life. Disillusioned with what society has to offer, they leave it. Each year more and more kids are dropping out of highschool or university classes to join the counter culture. Some because they want to, others because there seems no hope of getting a job, so they drift into it for lack of anything else. With the unemployment rate the way it is, what is this coming summer going to bring? To simply provide more hostels and accommodations for transients seems too simplistic a solution. All it does is provide for the day-to-day existence without giving anything else.

Some of the reactionaries of our society have suggested that a two-year stretch in the army would be a good solution, or maybe forced labour camps. But this is no solution at all. This will only make those who are now concerned with peace extreme militants. It will swell the ranks of organizations like the Black Panthers or the Weathermen, but will not bring a solution.

What society could do is become less materialistic. As one young hippy put it to me, "I have been away from home for two years now. My father is a very smart man, makes thousands of dollars every month, provides his family with everything they could possibly want. But our whole existence, and that of all the families of my friends, turned around money and what it could buy. Sure, we were religious, but it did not do a thing for me. So I left home and have drifted ever since. Right now I have a part-time job that provides me with just enough money to live, and except for two nights a week my time is my own. Now at least there is time to read, to talk, to smoke some grass . . ."

Paul Simons in "patterns" said the same thing, only more eloquently:

On my wall my eyes can dimly see
The pattern of my life and the puzzle that is me.
From the moment of my birth till the instant of my death
There are patterns I must follow just as I must breathe
each breath
Like a rat in a maze the path before me lies
the pattern never alters until the rat dies.

Can we make our society so that the young (and many older) do not feel like a rat in a maze? Can we make our religion so meaningful that young people will accept it as the way out of their predicament? We especially have a task here. An enormous task, but one that must be carried out. Because it is our duty.

J. J. Bout.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth announcements $4.00
Marriage and Engagement announcements $6.00
Anniversary announcements $7.00
Notifications of death $5.00
"For Sale" and "Want' advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

We thank God for the gift of our chosen son

RANDALL TIMOTHY

Born on October 3, 1970.

John & Anne Beimers.

119A Well Street,
Stratford, Ontario.

Born November 17, 1970

LORI-ANN ELIZABETH

a dear little sister for Peter, Lucy, Edith, Dirk, Glenda, Corinne, Raymon.

God blessed us richly.

Kornelis and Audrey Muller.

R.R. 1, Murillo, Ont.

With thankfulness to the Lord we are happy to announce the birth of our son

JOHN ANTHONY

Born: 16 December, 1970.

A little brother for Tommy and Joyanne.

John and Ineke Kalsbeek
(née Van Zuilekom).

1171 Seabrook Cres.,
Richmond, B.C.

"Lo, children are an heritage of the Lord." (Psalm 127:3)

With gratitude to God we announce the birth of our first child,

BRENDA ANN

born December 18, 1970.

Henk and Jenny tenOever,
nee Steltman.

9 Forest Hill Dr. (22)
Guelph, Ontario.

With thank to the Lord we wish to announce the arrival of our daughter

MARY ANN

born December 20th, 1970.

A sister for Clarence.

John and Catherine Snip
(nee Keen).

R.R. 1, Dunnville, Ont.

With deep gratitude to our Creator God we announce the birth of

JOHANNA

born January 4, 1971.

Harry and Nienke Van Dyke.
Margaret.

Houseboat "Goedereede",
IJsbaanpad, St. 2,
Amsterdam, Holland.

"Great is Thy faithfulness."

With thankful hearts to our Lord, the Creator, we announce the birth of our first child, a daughter

KRISTIN ADRIENNE

born January 5, 1971.

Leo and Elaine Smit
(nee Bouma).

633 Upper James,
Apt. 210,
Hamilton, Ontario.

We like to receive 1971 Wholesale Price Lists of

NURSERY STOCKS

especially Evergreens, Trees, Shrubs, etc. Jake Huitink's Landscaping - Gardening, 45 Graham Ave., Renfrew, Ont.

HOUSEKEEPER WANTED

A motherless family, two small children, needs a mature lady as housekeeper. For information contact the Grimsby Christian Reformed Church Diaconate, Mr. John VanStaalduinen, R.R. 2, Roberts Rd., Grimsby, Ontario. Telephone (416) 945-2352.

For regular submission of the

GRAND RAPIDS AREA CULTURAL CALENDAR

write to: Cultural Calendar, % Junior League of Grand Rapids, Arts Council of Greater Grand Rapids, 1500 Wealthy St., Grand Rapids, Mich. 49506.

Mr. and Mrs. Johan C. Hoogendam, Clarkson, Ontario, request the honour of your presence at the marriage of their daughter

NETTY

to

Mr. HARRY PETER KALSBEEK

son of Mr. and Mrs. M. Kalsbeek, Burnaby, B.C., on Saturday, the 30th of January, 1971 at 6.30 p.m. in the Richmond Chr. Ref. Church, 928 Number Two Rd., Richmond, British Columbia.

Reverend John Zantingh officiating.

Reception following in Church Hall.

Future address: 523 Williams Rd., Richmond, B.C.

GERRIT JAN HARTEMINK

father of Robert and Sylvia (widower of F. C. van Groen)

and

MARIA SPEELMAN

wish to announce their forthcoming marriage, the Lord willing January 30, 1971 at 2 o'clock in the afternoon, Second Christian Reformed Church, 265 Albion Road, Rexdale, Ontario.

Reverends J. J. Byker and J. Nutma officiating.

Reception from 3.30-4.30.

Address: R.R. # 2, Newcastle, Ontario.

Rotterdam 1931 Edmonton 1971

On January 21, 1971, we hope to celebrate with our parents and grandparents

AALBERT DEN OTTER

and

ANNA T. DEN OTTER—
VAN KEULEN

their 40th wedding anniversary.

We thank God for our parents and pray that He may keep them safe and happy for many more years.

Albert and Coby den Otter,
Rita, Albert, Andy, Yvonne.
Job and Sini den Otter,
Nelly, Anne, Edith, Albert.
Morris and Rita den Otter,
Ronald, Gordon, Jimmy, Sharon, David.
Hans and Betty Huizinga,
Caroline, Wendy, Robert, Peter.
Andy and Dini den Otter,
Joanne, Lori-Kim.
John den Otter.

6523 - 112A Street,
Edmonton, Alberta.

Gouda 1911 Amsterdam 1971

Op 25 januari 1971 hopen wij met onze ouders

PIETER ADRIANUS SOETENS

en

DIRKJE JANNA
SOETENS—BRANSE

de dag te herdenken dat ze 60 jaar in de echt verbonden zijn.

"Een vaste Burgt is onze God,
Een toevlucht voor de zijnen."

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen in Canada.

Op 23 december 1970, na een ziekte van ruim 6 maanden, door haar Heiland opgenomen in heerlijkheid onze innig geliefde vrouw, moeder en grootmoeder

GRIETJE VELTMAN,

op de leeftijd van 63 jaar.

Geliefde echtgenote van Taeke Miedema.

1 Thessalonicenzen 4:13-17.

"Zo dan vertroost elkander met deze woorden." (vers 18).

S. Miedema,
N. Miedema—
Van Brakel.
A. Teeuwsen—
Miedema,
D. Teeuwsen.
G. Koopman—
Miedema,
Ch. Koopman.
G. Bakker—Miedema,
J. Bakker.
G. Miedema,
G. Miedema—De Vries.
F. Miedema,
L. Miedema—Schroeder,
St. Catharines.

En 19 kleinkinderen.

De teraardebestelling heeft inmiddels plaatsgevonden op 26 december 1970.

Ontario Street 504,
St. Catharines, Ont.

23 December 1970.

Holland Marsh Christian School is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grades 5 and 6. Contact Mr. T. Bootsma, principal, 351 Davis Dr., Newmarket, Ont., area code 416 - 895-7283.

Heden heeft de Here zeer plotseling tot Zich genomen onze geliefde zuster, behuwd-zuster en tante

MARTHA DE JONG,
geb. MULDER,

in de ouderdom van 68 jaar.

Echtgenote van Jan de Jonge.

Uit aller naam:
Mr. en Mrs. R. Mulder
en kinderen.

102 Neeve St.,
Guelph, Ont.

The members of the
ATHENS
Christian Community
would like to invite some more families to join them.

There is a Christian Reformed Church and a Christian School in Athens, Ontario. At the moment there are different farms and a grocery store for sale. If you are interested in moving to Athens (which is one of the most scenic areas in Ontario) we will be glad to be of help to you. Write or call: N. Verburg, R.R. 3, Athens, Ont. Phone 924-2578 or H. Bouwers, Box 406, Athens, Ont. Phone 924-2560.

BUYING A FARM?

Be sure to see Oxford County's best dairy, beef or cash crop farms. Big or small we've got 'em all. Call or write to,

ALBERT VANDERKOOI

DANI
Real Estate Limited
M.L.S. Brokers

10 Charles St. East
INGERSOLL, ONT.
485-0600
or res. Beachville 423-6443.

Money-Makers!

Several turkey properties, proved profit-makers, figures on request. Sample: 125-acre, Wellington county, rolling loam, 65 tiled, 35 bush. Good buildings, equipment, 4 br brick home. Reasonably priced.

All types and sizes poultry properties now listed. Ask about them, no obligation.

FRED W. BRAY
REAL ESTATE BROKER
357 Upper Paradise Rd., Hamilton 43. Phone (416) 389-0344.

Write or phone for definite appointment.

Wanted:

SINGLE MAN ON
POULTRY FARM

Good wages. Please send letter to John Masselink, 1698 Eglinton East, Toronto 16.

ELECTRICIANS

1 - Journeyman and 2nd apprentice required for Kelowna, B.C. House, Apartment, and Commercial wiring. Local Union is 213 Vancouver. Gerald Jansen, Commercial Electric Co. Ltd. 1090 Ellis St., Kelowna, B.C.

Wanted:

EXPERIENCED MAN

for large corn-beef farm. Modern three bedroom house available. Lawrence Markusse, R.R. 1, Wyoming, Ont. Phone 845-3274 (area code 519).

Pig, Dairy & Poultry Farms

1 — 500 pigs, automatic feeding and cleaning — good house, 70 acres of land. $65,000.00 — $20,000.00 down.

2 — LARGE PIG OPERATION, about 1,500 pig capacity, good house, 50 acres, try $20,000.00 down.

GOOD DAIRY & BEEF FARMS.

Call RON BABCOCK at

A. S. Kimberley Ltd.
REALTOR

25 King Street East,
BEAMSVILLE, ONTARIO
Box 250 Telephone:563-8368

BEDDING PLANT GROWERS

Order your annual seedlings and let us worry about your fuel bill. Cut your expensive greenhouse heating down from 5 to 6 weeks.

Ask for our 1971 Price List.

HARRY BEZEMER
& SONS

Wholesale Plant Growers,
Packers and Shippers.
WEST FLAMBORO, ONT.
416-627-1185

Low Down Payment

130 Acres with frontage on Lake Erie, all land workable, stucco house and very good barns for breeding sows, only $10,000.00 down.

147 Acres in same area, good buildings and grain dryer. $7,000.00 down.

122 Acres, very good buildings, approximately 1,000 ft., on Lake Erie. Ideal for investment or beef farming.

For these and many more farms in different areas call

CLARANCE POSTHUMUS
at
Stephen Mlinaric
REAL ESTATE BROKER
47 Ottawa Street North, Hamilton
549-4645 or Dunnville 774-4804.

Prince Edward County

330-acre farm 8 miles from Town on paved road. Good loam and clay loam soil. 1½-storey home has modern kitchen, bath and oil furnace. Tenant house with bath. Large dairy barn with 46 stanchions plus box stalls, pipeline milker, 943 lb. pool #1 milk quota, water bowls, stable cleaner, milk house, silo, drivehouse and 2-car garage. 660 ft. water frontage. Apply to

GERALD VINCENT
REALTOR
P.O. Box 595, Picton, Ontario.
Phone 613-476-5697.

Country Home

ONE ACRE of land and 3 bedroom home near Wellandport. Reduced to $14,000.00 with low down payment and good terms.

Wainfleet Area

82 ACRES with highway frontage. Excellent 1½ storey 3 bedroom home, two barns and three car garage, all in top condition. Close to Dutch Church and school. For more information call John Collver 386-6591 at Wellandport.

Frank Hornich Realtor
FONTHILL — 892-6411
Real Estate and Insurance.

Wanted :

T.V. and Radio Technician

for service calls and shop work. Must have experience with color T.V. and solid state circuits. Good working conditions, with fully equipped shop. Up to $800.00 a month, depending on experience, or basic wage plus profit sharing if wanted. Call or write: Bill Buitenwerf, Richmond Radio & T.V., 830 Granville Ave., Richmond, B.C. Phone 273-4015.

Beacon Christian High School
ST. CATHARINES, ONT.

Applications are invited for the position of

PRINCIPAL

in this young and rapidly growing school in the Niagara Peninsula.

Send letter of inquiry or application to:
Education Committee,
99 Scott Street,
St. Catharines, Ontario.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

DATA CENTRE

Till Feb. 14	Exhibition: West Michigan Christian School Art Educators, Calvin FAC, Grand Rapids, Mich.
Jan. 28-29	"Grapes of Wrath", directed by John Ford; Aquinas College, Grand Rapids, Mich., 7.30 p.m.
Jan. 29	G.R. Baptist Bible College presents Paul Liljestrand and Janet Krellwitz, piano duo; St. Cecilia Auditorium, Grand Rapids, 8 p.m.
Feb. 9	Toronto District Christian High P.T.A. meets at 8.00 p.m. Mr. J. E. Top — Listening to. Dr. A. DeGraaf — Talking with.
Feb. 10	Due date for copy Issue No. 2 "For the Time Being . . ." Workgroup Chr. Writers, P.O. Box 1269, Grand Rapids, Mich.
Feb. 13	Musical night in Hamilton Christian High School. 8 p.m.
Feb. 13	Annual Recitation Contest, organized by the Galt Young Couples' Club, in the Chr. Ref. Church, South St. 8 p.m.
Feb. 21	"Dialogue with Students," Rev. Rodney Westveer, Campus Ministry of the CRC, Grand Haven Community Center, 5.00 p.m.
Feb. 20-March 23	Exhibition "Children's Art, 'Revelation and Response'", K thru 12, FAC, Calvin College, Grand Rapids, Mich.

CALVIN COLLEGE ARTISTS SERIES, presented by the Department of Music, Calvin College.

Feb. 4	The New York Festival Winds, 9 of the finest and most highly acclaimed wind players in the world. 8.15 in the Knollcrest Fine Arts Centre, Grand Rapids, Mich.
Feb. 27	Weiss Duo, Sidney and Jean Weiss, violin and piano. 8.15 p.m. in the Knollcrest Fine Arts Center, Grand Rapids, Mich.

Feb. 27	Annual meeting C.J.L. Foundation (Committee for Justice and Liberty), 1.30 p.m., West Humber Collegiate Institute, 1675 Martingrove Rd., Rexdale, Ont. Guest speaker: Rev. L. M. Tamminga.
April 16/17	"FAMA Dramatical Society" hoopt op te voeren het toneelstuk "Op Hoop van Zegen" van Herman Heyermans, in het Central Library Theatre, College & St. George Sts., Toronto.
April 24	C.L.A.C. Convention, Toronto. Guest speakers: Dr. Frank Peters, president of Waterloo Lutheran University, and Dr. Joel H. Nederhood, Radio Minister of The Back to God Hour.

The third meeting of team "A" of the AACS DISCOVERY II series "Explorations in Contemporary Living" will be held at 8 p.m. in the following communities (speaker for these communities Dr. P. G. Schrotenboer on the topic The Marks of the Institutional Church):

Jan. 21	St. Matthews United Church (Emmanuel Chr. Ref. Church), Corner of 26A St. and 21st Ave. S.W., Calgary, Alta.
Jan. 22	Edmonton, Alberta. See local announcements for location.
Jan. 25	Christian Ref. Church, 16 McVicar St., Red Deer, Alta.
Jan. 26	Christian Ref. Church, Highway 16 West, Telkwa, B.C.
Jan. 27	Christian Ref. Church, Sparks St. and Straume Ave., Terrace, B.C.

The third meeting of team "B" will be held at 8 p.m. in the following communities (speaker Dr. A. H. DeGraaff on The Marks of the Institutional Church):

Jan. 21	First Christian Ref. Church of Manhattan, Manhattan, Montana.
Jan. 22	New Westminster Christian Ref. Church, 8255 - 13th Ave., Burnaby, B.C.
Jan. 25	Seattle, Washington. See local announcements for location.
Jan. 26	First Christian Ref. Church, 661 Agnes Street, Victoria, B.C.
Jan. 27	Second Christian Ref. Church, Old Clayburn Road, Abbotsford, B.C.
Jan. 28	Sioux Center, Iowa. See local announcements for location.

The third meeting of team "C" will be held at 8 p.m. in the following communities (speaker Rev. Morris Greidanus on The Marks of the Institutional Church):

Jan. 21	Grace Christian Ref. Church, Grave Ave. and Berry St., Chatham, Ont.
Jan. 22	First Christian Ref. Church, 787 Murphy Road, Sarnia, Ont.
Jan. 25	Christian Ref. Church, Drayton, Ont.
Jan. 26	First Christian Ref. Church, Talbot St. London, Ont.
Jan. 27	Mt. Hamilton Chr. Ref. Church, Upper Wellington St., Hamilton, Ont.
Jan. 28	Willowdale Christian Ref. Church, 70 Hilda Ave., Willowdale (Toronto), Ont.
Jan. 29	Calvin Memorial Christian School, 300 Scott Street, St. Catharines, Ont.

HI NEIGHBOURS!

The Contributions of Canada's Indians

An important news item from a New York newspaper at the turn of the year: Dan George, an Indian chief from North Vancouver who was a long shot selection in the movie "Little Big Man", turned in such a memorable performance that the New York critic group of the film industry awarded him its prize for best supporting actor.

George, a Salish chief, won critical praise for his part as Old Lodge Skins, a Cheyenne chief. Critics praised his innate dignity, called his performance a joy to watch, and one critic used the term priceless "to describe the scene where the chief prepares for his own imminent death." The chief expressed his pleasure in an interview recently on a well-known T.V. program that he had the opportunity to portray his people's life. Not many actors could play their part more realistically than Dan George did. We think of Indians quite often as living in wigwams, on reservations, we admire their colourful rugs and blankets, buy their beadwork for souvenirs, but appreciate their talents and skills only too little.

Our Canadian Indians numbered about 250,000 in 1968 and as the result of a high birth rate, their population is now much higher.

The contributions of Indians to Canadian national life are almost incalculable. From the very beginning, Indians gave freely of their skills and knowledge.

Jacques Cartier and his men managed to survive only because the Indians gave them a remedy for scurvy, made from a tree bark. Wherever explorers went in the unknown land with its harsh extremes of weather, Indians guided them, showing them how to travel over difficult terrain, how to live off the land, and use their methods of survival. Both Samuel Hearne and Simon Fraser in their journals frequently paid tribute to their Indian companions to whom they felt they owed their lives on their long journeys of exploration.

The first major industry of Canada, the fur trade, depended entirely upon the highly developed skills of Indian trappers and hunters. Development of the fur trade was only possible with the adoption of Indian trail foods, such as pemmican and bannock, (the latter is a thick oatmeal cake) and Indian means of transportation.

Canoes, toboggans and snowshoes are in use today and unchanged in basic design.

Tobacco was introduced to the Europeans by Indians and many modern drugs owe their origin to Indian people who first discovered how to use them. New drugs are still being discovered from old Indian remedies.

Indian foods such as maize, corn, beans, squash, pumpkin and turkey are now world-wide in use. Wild rice is a gourmet dish. Hominy, succotash and even popcorn came from the Indians. The Six Nations corn soup and corn bread are famous. A portion of pemmican is equal in food value to about five times the same quality as fresh meat and it can be eaten just as it is, stewed or made into soup. Maple sugar is a famous Canadian product. Countless berries, nuts, edible seeds, greens, roots, and tubers known to Indian people have been adopted by their fellow-Canadians as everyday foods.

Since the days of Samuel de Champlain Indians have fought and died beside their fellow Canadians, willingly and bravely.

Chief Joseph Brant received grants of land for his people from the British for Iroquois loyalty and support during the American revolution. Indian participation in the War of 1812 greatly reinforced the strength of Canadians in resisting the Americans who were nearly always superior in number to those who defended British North America.

In the West, Chief Peguis and the Saulteaux protected and fed the Selkirk settlers, befriended them, when they came to the Red River country. Western Canada was settled and policed only with the cooperation of the powerful but peacefully inclined prairie tribes, led by such chiefs as Crowfoot of the Blackfoot confederacy. A high percentage of Indians served in both world wars.

Indians have made outstanding contributions to Canadian life. The great chief Tecumseh, died with many of his warriors in the battlefield of Moraviatown fighting againts the Americans in the War of 1812.

Peter Martin of the Mohawks, a medical doctor, was the moving spirit behind the formation of the Canadian Branch of the Independent Order of Foresters. Dr. Peter Kelly, a United Church clergyman, was a Haida Indian. He served as a missionary on the west coast for many years and as chairman of the legislative committee of the Native Brotherhood of British Columbia presented the views of that organization to the Canadian government. Joseph Brant fought the Americans during the revolution and later led his people capably when they settled on their land beside the Grand River.

Matonnabbee (1736-1782) was a Chipawyan leader who became the head of the whole northern Indian nation in 1772. He acted as principal guide to Samuel Hearne on his historic trip to the Coppermine River.

Indians today are taking an increasingly prominent part in the life of Canada. Leonard Marchand of the Okanagan Band was appointed in 1965 as a special assistant to the Minister of Citizenship and Immigration to keep him informed of Indian needs and views. Frank Calder of British Columbia was the first Indian to become a member of the provincial legislature.

Senator James Gladstone of the Blood band, Cardstone, Alberta was appointed to the Senate in 1958, the first Indian to receive such an honour. As a cattle rancher Senator Gladstone has long been a leader among his people and was past president of the Indian Association of Alberta for several years.

Dr. Monture, O.B.E. is an internationally known mining expert, chief of the Mineral Resources Division, Dept. of Mines and Technical Surveys for 10 years. He is a Mohawk Indian, and was awarded the Vanier Medal in 1966 by the Institute of Public Administration.

More names could be mentioned, but we are apt to forget that the Indian culture has enriched our lives and has given pleasure to many visitors to Canada.

Many of us have enjoyed Indian Pageants and Pow-wows. The Annual Sioux Pow-wow at Fort Qu'Appelle attracts thousands of Indians from all over Canada and the North-western United States.

The Sun-dances held by Indians at various points in the three prairie province or more solemn festivities, with a religious connotation. A different but equally interesting annual pageant is presented by the Six Nations on their reserve at Oshweken, Ontario. Held in a natural outdoor theatre, the pageant presents dramatizations of major events and personalities from the past of the Six Nations people.

The Wikwemikong Pow-wow on Manitoulin Island is another annual presentation of Indian music and dancing.

Indians take part in many activities connected with the Calgary Stampede and Banff Indian Days is another annual event.

Indian legends and folklore have become more and more well-known as part of Canadian literature.

We should be very thankful to their contributions to enrich our varied culture which is so unique in the way each group contributes.

Greetings from
Your Neighbour.

SAILED 7,000 MILES TO PROVE A POINT — Bearded and sunbaked, four adventurers touch port at Mooloolaba, Australia, ending a 7,000-mile, 159-day voyage across the Pacific on a raft to prove that South American Indians might have sailed to Australia centuries ago. Aboard the log raft are (from left) Normand Tetrenault, Canada; Prof. Vital Alzar, Spain, organizer of the trip; Gabriel Salas, Chile, and Marco Modena, France. They left Guayaquil, Ecuador, on their 26-foot craft in May.

Mr. J. B. Lüdwig

A second candidate of Reformed background was nominated recently to carry the Social Credit banner in the next general election in Alberta. Mr. Johann Lüdwig, Dean of Business Education at Alberta College and a member of the West End Christian Reformed Church was nominated for the Jasper Place seat in West-Edmonton. The nomination meeting was attended by nearly 400 persons despite snow, cold and stormy weather. Delegates at the meeting voted 143-132 in favour of Mr. Lüdwig, unseating Mr. Jack Horan, SC-MLA since 1963.

Mr. Lüdwig, born in Haulerwijk, Friesland, in 1932, was educated at the C.H.B.S. in Leeuwarden. He came to Canada with his parents in 1952 and married Diana Postma, formerly of the city of Leeuwarden, in 1955. The Lüdwigs have five children ranging in age from eight to 15 and all attending Christian schools in Edmonton.

Mr. Lüdwig attended the University of Alberta on a part-time basis from 1959 to 1970, earning certificates in Municipal Administration and in Local Government Accounting as well as a B.Ed. (1966), a graduate diploma in administration (1968), and a Master's degree in Education (1970). He wrote a thesis on the Control and Financing of Private Schools, examining the roles of parents, the church and the state in these matters and compiling considerable data on private or independent (including Christian) schools.

Mr. Lüdwig was employed as Secretary-Treasurer of the Olds School Division from 1958 to 1961 and as Chief Administrator of the County of Mountain View in Central Alberta from 1961 to 1965.

While attending University in 1965-66 on a full-time basis he served as Administrative Consultant to the County Council. He then taught at the highschool level for three years and completed his master's program at the same time. On July 1, 1969, he was appointed to his present position as Dean of Business Education at Alberta College in downtown Edmonton.

The first candidate of Reformed background to be nominated for the Social Credit party was Mr. Joe Radstaak, sitting MLA for a riding in South Edmonton. Since Mr. Lüdwig's nomination a third candidate of Reformed background was nominated. This time in a rural riding north of Edmonton. He is Mr. Simon Tuininga, who will try to unseat the Conservative MLA, Dr. Horner. Mr. Tuininga lives in Neerlandia, about 100 miles N.W. of Edmonton.

The Alberta election must be held before May 23, 1972, but it is expected that the election will be called by Premier Strom in the spring or fall of 1971. Mr. Strom will face his first election as Premier. He was chosen to succeed Mr. Manning in December, 1968, when the former premier resigned after 33 years in the Legislature, 25 of them as Premier.

Good Books

are your reward if you send us a new subscription to Calvinist-Contact (provided the subscription fee is enclosed).

Titles of English Bonus Books:

FOR ONE SUBSCRIPTION:

YOU! JONAH! Poems by Thomas J. Carlisle.

GOOD NEWS FOR MODERN MAN.
The New Testament in today's English version.

THE NEW TESTAMENT DOCUMENTS, ARE THEY RELIABLE? by F. F. Bruce.

THE WEIGHT OF GLORY, by C. S. Lewis.
A selection of addresses given by the famous writer.

THE GIST OF CULTS, by Rev. J. K. Van Baalen.

THE GUN, by John Vriesinga & **THE FLASHLIGHT,** by Jean G. Fisher. These are two great stories for children, which are given together as a premium for ONE subscription.

The following 4 titles are big size hard-cover books (bound in linen):

LIVING IN A NEW COUNTRY, by Rev. T. C. VanKooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

IN THE MIRROR, by Prof. Dr. J. Kromminga.
This book was published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church. The author reviews what this church has done and ought to do.

A PREY TO SATAN, by C. Sluys.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters are people of the Reformed Church in Holland.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp wants to find his lost father. He hides as a stowaway in "The Golden Horn, but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along.

FOR TWO SUBSCRIPTIONS:

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold.
Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this well-known author.

WORLD AFLAME, by Dr. Billy Graham.
Dr. Graham tells why he believes the world is on a collision course — and what this generation can and must do about it.

LEAST OF ALL SAINTS, by Grace Irwin.
The author tells in this novel how Andrew Connington, pastor of a Toronto church, must bring his natural desire into line with the profession he has chosen.

We also have a number of Dutch titles available, namely:

FOR ONE SUBSCIRPTION:

ARIE EN KATRIEN IN CANADA, door Arie Dof.
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. Groot formaat, gebonden boek.

HEL EN HEMEL IN DACHAU, door Ds. J. Overduin.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.

DE HUMOR IN DE BIJBEL, door Dr. Okke Jager.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door Prof. J. H. Bavinck.

SPIONNAGE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG, door Jac. v. d. Steen.

BILDERDIJK, door M. De Jong en Wim Zaal.

KERKELIJKE KAART VAN NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta.

GROOT ALARM, door C. Baardman.

DAGGELDERS, door J. W. Ooms.

PA BAKKER, door P. Mons.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.

MOEILIJKE KINDEREN, door P. W. J. Steinz en 5 andere deskundigen.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION "B",
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

CITY ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

....

I would like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.

For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.